

РЕГІОНАЛЬНІ РЕАЛІЇ ПРИВАТИЗАЦІЇ

Реформування власності на Житомирщині: час нових завдань **2**

ГОСТРЕ ПИТАННЯ

Гуртожитки: конфлікт інтересів (*досвід Херсонщини*) **14**

**ЕКОНОМІЧНА РЕФОРМА:
ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА**

Венера АЙГІСТОВА. Аудит ефективності державних підприємств **17**

КОРПОРАТИВНЕ УПРАВЛІННЯ

Михайло ШКІЛЬНЯК. Необхідність впровадження системи управління державною власністю **22**

УРОКИ ПРАВА

Олександр МАРКЕЛОВ. Особливості виконавчого провадження зі стягнення грошових коштів з державних органів приватизації за судовими рішеннями **26**

ОЦІНКА МАЙНА

Олег УСТИМЕНКО. Застосування Національного стандарту № 3 «Оцінка цілісних майнових комплексів» в практичній оціночній діяльності..... **29**

Світлана БУЛГАКОВА. Особливості оцінки об'єктів приватизації **32**

**НА ВИКОНАННЯ УКАЗУ ПРЕЗИДЕНТА
УКРАЇНИ**

Інформація про стан роботи зі зверненнями громадян у структурних підрозділах центрального апарату ФДМУ в 2007 році **37**

СТОРІНКА ЗДОБУВАЧА

Наказ Вищої атестаційної комісії України від 03.12.07 № 845 «Про затвердження Переліку установ і організацій, до яких обов'язково надсилаються автореферати дисертацій» (*zareєстровано в Мін'юсті 18 грудня 2007 р. за № 1377/14644*) (*витяг*) **40**

Перелік установ і організацій, до яких обов'язково надсилаються автореферати дисертацій **40**

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ БІЗНЕСУ

Перелік юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в грудні 2007 року угоду з Фондом державного майна України про продаж майна, що перебуває у державній власності **42**

НОРМАТИВНА БАЗА

Закон України від 28 грудня 2007 р. № 107-VI «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (*витяг*) **44**

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 грудня 2007 р. № 1231-р «Деякі питання розпорядження об'єктами державної власності» **52**

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 січня 2008 р. № 81-р «Про затвердження переліків господарських товариств, державні пакети акцій (частки) яких підлягають першочерговому продажу, державних підприємств і відкритих акціонерних товариств, що підлягають першочерговій підготовці до продажу в 2008 році» **53**

Наказ ФДМУ від 17 жовтня 2007 р. № 1672 «Про затвердження Положення про умови укладення (переукладення) договору про організацію продажу майна, що перебуває у державній власності» (*zareєстровано в Мін'юсті 26 грудня 2007 р. за № 1396/14663*) **55**

Положення про умови укладення (переукладення) договору про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності **56**

Наказ ФДМУ від 20 грудня 2007 р. № 1996 «Про затвердження примірної угоди» **60**

Примірний договір № _____ про списання державного майна, що не ввійшло до статутних фондів господарських товариств у процесі приватизації (корпоратизації), але перебуває на їх балансі **60**

Постанова Кабінету Міністрів України від 16 січня 2008 р. № 17 «Про вилучення із статутного фонду Державної акціонерної компанії «Україна туристична» пакетів акцій відкритих акціонерних товариств» **62**

Реформування власності на Житомирщині:

ЧАС НОВИХ ЗАВДАНЬ

Загалом з початку приватизації в Житомирській області змінили форму власності 2 685 об'єктів, з них: 1 257 – державної форми власності (46,8 %) та 1 428 – комунальної (53,2 %), у тому числі 1 488 (55,4 %) об'єктів групи А, 442 (16,5 %) об'єкти груп Б, В, Г, 681 (25,4 %) об'єкт групи Д, 16 (0,5 %) об'єктів групи Е та 58 об'єктів (2,2 %) групи Ж.

Історичні віхи

Регіональне відділення ФДМУ по Житомирській області (далі – регіональне відділення) було утворено в червні 1992 року, першим керівником став Шепель Валерій Іванович. У 1994 році в області було утворено 27 представництв ФДМУ. Усього за штатним розписом апарат регіонального відділення разом з представництвами нараховував 296 працівників.

Від свого початку процес приватизації охопив переважно малі державні підприємства та об'єкти комунальної власності (підприємства торгівлі, громадського харчування, сфери послуг). У 1993 році в області було приватизовано 40 об'єктів: 26 – малої приватизації, 14 – великих та середніх підприємств.

Час ставив перед органами приватизації нові завдання. У 1994 – 1995 роках пріоритетним у приватизаційному процесі стало формування соціального прошарку приватних власників як основи нового суспільно-політичного й економічного ладу. Після видання Указу Президента України від 30.12.94 № 827/94 «Про заходи щодо прискорення процесу приватизації в Україні» темпи приватизації значно зростають. Так, у 1994 році приватизовано 238 об'єктів, 1995 – 406, 1996 році – 549 об'єктів.

Пік приватизації в області припав на 1996 рік – рік, коли в основному завершилася мала приватизація. Приватизовано більшість об'єктів торгівлі, громадського харчування та з надання побутових послуг.

Темпи приватизації вимагали й змін у структурі регіонального відділення, тому через значне зменшення обсягів приватизації об'єктів комунальної власності представництва ФДМУ в Житомирській області протягом 1997 – 2000 років були ліквідовані. У вересні 1996 року виконуючим обов'язки начальника, а у жовтні 1997 року – начальником регіонального відділення призначено Поліщука Володимира Юрійовича, який працює на цій посаді дотепер.

Якщо до 1999 року основною характерною рисою приватизації була саме її масовість, то після прийняття в 2000 році Закону України «Про Державну програму приватизації», яким було затверджено Державну програму приватизації на 2000 – 2002 роки, пріоритетним стало надходження коштів від приватизації до Державного бюджету України. Зазначимо, що починаючи з 1999 року регіональне відділення постійно перевиконує доведені завдання з надходження коштів від приватизації державного майна. Так, визначними були 2000 рік, коли фактично було

Успішні приватизаційні проекти

До незаперечних досягнень приватизації Житомирщини можна віднести роздержавлення підприємств і створення ВАТ «Житомирський маслозавод», ВАТ «Житомирський ЗОК», ВАТ «Бердичівська фабрика одягу», ЗАТ «Житомирські ласощі», ВАТ «Крок», ВАТ «Прогрес» тощо.

ВАТ «Житомирський маслозавод» – компанія «Рудь»

Під час вручення диплому переможця конкурсу «100 кращих товарів України» – 2007

Багато підприємств області збільшили обсяги виробництва саме в період становлення їх як ВАТ, наприклад Житомирський маслозавод. Так, на підприємстві було проведено реконструкцію основних цехів, закуплено нове обладнання, збудовано два цехи з виробництва морозива, котельню, механічну майстерню, холодильну камеру, склади для зберігання сировини та запасних частин. Це дало ВАТ змогу пе-

одержано 7,567 млн грн., що становить 151 відсоток виконання річного плану, та 2004 рік, коли фактично було одержано 9,199 млн грн., причому перевиконання планового завдання становило 41,3 відсотка. За 2007 рік регіональне відділення перерахувало коштів до Державного бюджету України на суму 5 577,6 тис. грн. за планового завдання на 2007 рік – 2 520,0 тис. грн.

Напрями роботи

Упродовж майже 16 років регіональне відділення здійснює продаж об'єктів державної власності групи А (малої приватизації). Особливість приватизації таких об'єктів полягає в потребі виготовлення технічної документації та документів, що підтверджують право власності держави на ці об'єкти нерухомості, а також визначення їх вартості, яке здійснюється виключно шляхом незалежного (експертного) оцінювання. З об'єктів групи А, приватизованих регіональним відділенням, треба відзначити такі цілісні майнові комплекси, як: Корнинський кар'єр, Омелянівський гранітний кар'єр, Ємільчинська СБМД «Укрдезактиваціябуд». Багато об'єктів групи А, переданих регіональним відділенням в оренду, приватизовано орендарями шляхом викупу (після здійснення ними на об'єкті невід'ємних поліпшень на су-

му не менш як 25 відсотків залишкової вартості об'єкта за умови надання дозволу регіонального відділення на їх проведення, що передбачено чинним законодавством).

Чималу частку приватизованих об'єктів становлять об'єкти групи Д (об'єкти незавершеного будівництва), які пропонуються регіональним відділенням до продажу на аукціоні як з умовою добудови протягом певного часу (двох, трьох чи п'яти років), так і з умовою розбирання, що залежить від ступеня будівельної готовності об'єкта.

Так, за допомогою регіонального відділення приватизовано велику кількість будиночків садибного типу, що споруджувалися для переселенців із забруднених внаслідок Чорнобильської катастрофи північних районів області у Попільнянському (с. Кам'янка, смт Корнин), Брусилівському (села Малинівка, Хомуць, Нові Озеряни, смт Брусилів), Житомирському (села Головенка, Василівка, Садки, Лука) районах за кошти відповідно до Чорнобильської будівельної програми силами генпідрядників з Одещини, Миколаївщини, Херсонщини, Запоріжжя та інших регіонів України. Пік приватизації не завершених будівництвом об'єктів припав на 2000 – 2003 роки: тоді обсяги продажу становили близько сотні об'єктів на рік. Житомирсь-

ретворитися на виробника якісної продукції, асортимент якої налічує більш як 140 найменувань.

ВАТ «Житомирський маслозавод» – компанія «Рудь» – лідер серед українських виробників морозива. Продукція підприємства не лише задовольняє потреби, а й перевищує сподівання споживачів. Навіть найвибагливіші з них можуть знайти для себе смак до вподоби у невеличкому асортименті продукції. У ВАТ працює команда висококваліфікованих менеджерів вищої ланки, які мають профільну освіту та великий досвід роботи. Зважаючи на стратегію, надійна команда та високий рівень менеджменту дають змогу підприємству досягати значних результатів. Традиційне прагнення дотримуватися високих стандартів забезпечило підприємству розроблення, впровадження та сертифікацію власних

менті продукції. У ВАТ працює команда висококваліфікованих менеджерів вищої ланки, які мають профільну освіту та великий досвід роботи. Зважаючи на стратегію, надійна команда та високий рівень менеджменту дають змогу підприємству досягати значних результатів.

Традиційне прагнення дотримуватися високих стандартів забезпечило підприємству розроблення, впровадження та сертифікацію власних

Зразки продукції, яку випускає ВАТ «Житомирський маслозавод» – компанія «Рудь»

ка область того часу посідала перші місця за кількістю приватизованих недобудов.

Серед приватизованих регіональним відділенням не завершених будівництвом об'єктів – торгові центри, що будувалися за так звані «чорнобильські кошти», в с. Лисівка Попільнянського району, с. Озадівка Бердичівського району, селах Привороття та Лазарівка Брусилівського району, с. Садки Житомирського району. Було також продано кілька цегельних заводів у с. Терехове Бердичівського району, с. Парипси Попільнянського району та с. Гриньки Баранівського району; кілька молочно-товарних ферм в селах Привороття та Пилипонка Брусилівського району, с. Озадівка Бердичівського району; дитячі садки в с. Гришківці Бердичівського району, м. Бердичеві та в смт Володарськ-Волинському. Вагомим внеском у поповнення Державного бюджету України від Житомирщини стали кошти, сплачені за об'єкти незавершеного будівництва, розташовані в м. Житомирі, – прибудову до школи № 26 по просп. Миру, 59, 16-поверховий монолітний будинок для мало-сімейних по пров. Червоному, 45, фізкультурно-оздоровчий корпус та виробничий корпус № 2 ВАТ «Житомирський завод огорожувальних конструкцій», профілакторій ВАТ «Льонотекс». Деякі з цих об'єктів уже повністю добудовані та

введені в експлуатацію новими власниками, а ті, що продані недавно, добудовуватимуть протягом п'яти років. Знайшли свого власника компресорна станція в м. Малині, АТП в смт Брусилів, холодильник у м. Коростені, районна ветеринарна станція по боротьбі з хворобами тварин у смт Володарськ-Волинському, охолоджувальне сховище для м'яса в м. Житомирі, напірний колектор в с. Гульськ Новоград-Волинського району, очисні споруди в с. Івниця Андрушівського району та реконструкція Івницького заводу залізобетонних виробів і котельня цього заводу, Новоград-Волинський хлібозавод та устаткування для нього, машинно-тракторний стан в с. Лазарівка Брусилівського району, лабораторний корпус в с. Грозине Коростенського району, склади продовольчих та промислових товарів і реконструкція хлібозаводу в смт Брусилів.

Треба зазначити, що є й випадки повернення об'єктів незавершеного будівництва у власність держави через невиконання покупцями умов договору купівлі-продажу: нові власники або не добудовують, або не розбирають об'єкти у визначений договорами строк. Такі об'єкти регіональне відділення після відповідної підготовки до продажу повторно виставляє на аукціон.

Успішні приватизаційні проекти

системи управління якістю і системи екологічного менеджменту. Освоєні працівниками підприємства сучасні методи управління, що покладені в основу міжнародних стандартів, дають змогу планомірно працювати над удосконаленням діяльності ВАТ, що в кінцевому підсумку веде до підвищення конкурентоспроможності продукції підприємства.

ВАТ «Житомирський масло-

завод» має багато нагород та відзнак.

Так, ВАТ є володарем сертифіката EFQM «Визнання досконалості в Європі» (2004 року); переможцем 9-го українського національного конкурсу якості в номінації «Великі підприємства»; лауреатом 8-го українського національного конкурсу якості в номінації «Великі підприємства».

Також ВАТ є членом Україн-

ської асоціації якості з 2003 року.

ВАТ «Молочник»

Позитивно позначилося реформування власності й на господарській діяльності ВАТ «Молочник» (м. Житомир), що є одним з найкращих підприємств молокопереробної галузі України.

«Молочник» – провідна компанія з виробництва високоякісної продукції – було реор-

Регіональне відділення з 1999 року здійснює приватизацію об'єктів соціальної сфери (групи Ж). Своїх власників знайшли заклади охорони здоров'я, культури, освіти, фізичної культури та спорту, бази та табори відпочинку, профілакторії, такі як, наприклад, дитячий оздоровчий табір «Льонок» в с. Зарічани та табір відпочинку ім. Гагаріна в с. Іванівка Житомирського району. Приватизація об'єктів групи Ж має певні особливості, оскільки умови їх продажу обов'язково мають погоджувати органи виконавчої влади, якщо об'єкти продаються зі збереженням профілю діяльності; а за умови їх перепрофілювання – також органи місцевого самоврядування, які підтверджують, що зміна профілю діяльності об'єкта не вплине на забезпечення населення послугами на рівні соціальних стандартів, передбачених законодавством.

Усі досягнення регіонального відділення в проведенні продажів об'єктів груп А, Д, Ж стали можливими завдяки організаторським здібностям заступників начальника регіонального відділення Людмили Іванівни Цисар та Тетяни Іронимівни Степури, наполегливій роботі відділу індивідуального продажу та його начальника Людмили Борисівни Зимі.

Регіональне відділення відповідно до делегованих йому Житомирською обласною радою

Під час робочої наради в регіональному відділенні

повноважень здійснює приватизацію об'єктів спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст області. За роки існування регіонального відділення продало низку об'єктів, як-от: незавершене будівництво гастроляного театру по вул. Фещенка-Чопівського у м. Житомирі, цілісний майновий комплекс «Фармацевтична фабрика» по вул. Лермонтова, 5 у м. Житомирі, індивідуально визначене майно, що перебувало на балансі ОКП «Житомиркіновідеоцентр» по вул. Воровського, 87 у м. Коростені, приміщення їдальні в с. Іванівка Житомирського району та інші.

Починаючи з 2007 року політика держави у сфері приватизації державного майна

ганізовано у ВАТ у 1995 році, і з того часу вдалося залучити на підприємство значні інвестиції від нових власників. Завод виробляє плавлені та копчені сири, а також вершкове фасоване масло для споживачів України та країн СНД. Зараз «Молочник» забезпечує робочими місцями понад 350 осіб – їх кількість постійно зростає водночас із збільшенням обсягів виробництва.

У 2001 році ВАТ «Молочник»

увійшло до трійки провідних виробників фасованого вершкового масла в країні. Крім того, в 2002 році збільшилося майже вдвічі виробництво масла, а підприємство стало лідером з часткою 10 % у сегменті фасованого масла, виробленого в Україні. В 2003 році ця частка збільшилася до 12 %.

Тісна співпраця із зарубіжними партнерами допомагає підприємству досягти певних стратегічних цілей. Так, відомий ні-

мецький виробник промислового обладнання для виготовлення сирів та соусів, компанія Stephan, бере активну участь в проектах з модернізації виробничих потужностей ВАТ «Молочник». У вересні 2003 року обладнання було доповнене новим плавильним котлом із щомісячною потужністю 720 тонн. Це стало першим кроком у реалізації масштабного проекту модернізації підприємства.

ВАТ «Молочник» приділяє ➔

суттєво змінилася. Законом України «Про Державний бюджет України на 2007 рік» вперше передбачено продаж об'єктів приватизації разом із земельними ділянками, на яких вони розташовані. Регіональне відділення розпочало підготовку до продажу разом із землею об'єктів незавершеного будівництва промислового призначення в смт Брусилів (реконструкція маслозаводу, стрічковкацька фабрика, швейна фабрика «Полум'я») та м. Олевську (худобозабійний пункт з ковбасним цехом і холодильником). Під час підготовки цих об'єктів до продажу разом із земельними ділянками регіональне відділення тісно співпрацювало з територіальними відділами земельних ресурсів Державного агентства земельних ресурсів України, органами місцевого самоврядування та господарськими товариствами й організаціями, на балансі яких перебувають об'єкти. Зазначені органи всіляко сприяли та допомагали в новій для регіонального відділення справі.

Після затвердження наказом ФДМУ від 31.05.07 № 855 Положення про конкурсний відбір розробників документації із землеустрою

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2007, № 9, с. 49 – 55. – Прим. ред.

для підготовки до продажу земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, у 2007 році* регіональне відділення відповідно до цього порядку утворило конкурсну комісію з відбору розробників землепорядної документації та оголосило конкурс з їх відбору для розроблення технічної документації з встановлення меж земельних ділянок в натурі щодо трьох об'єктів незавершеного будівництва. Конкурс був проведений 14 вересня 2007 року, з переможцями укладено відповідні договори. Стосовно одного об'єкта визначено дату проведення оцінки та оголошено конкурс з відбору суб'єктів незалежної оціночної діяльності.

Трудові будні

Однією з важливих функцій, яку виконує регіональне відділення, є надання організаційно-правової підтримки ВАТ області. В результаті проведеної роботи значно поліпшилася ситуація в сфері корпоративного управління ВАТ, зокрема, в багатьох товариствах протягом останніх років було змінено статuti та інші внутрішні документи відповідно до норм чинного законодавства, а зміни в цих документах спричинили перерозподіл повноважень між органами управління ВАТ.

Успішні приватизаційні проекти

величезну увагу постійному поліпшенню якості продукції. У вересні 2003 року за результатами аудиту, проведеного фахівцями аудиторської компанії SOVASKO, продукція підприємства отримала міжнародний сертифікат якості ISO 9001.

ВАТ «Бердичівська фабрика одягу»

ВАТ «Бердичівська фабрика одягу» спеціалізується на ви-

робництві класичного верхнього чоловічого одягу: костюмів, піджаків, брюк. Підприємство працює з іноземними замовниками на основі давальницької сировини. Технологія виробництва та якість продукції відповідають європейським стандартам. У 2000 році колектив підприємства отримав «Платинову зірку» за якість продукції, виборовши цю почесну нагороду серед фірм – виробників одягу 62 країн світу. Основни-

У цеху ВАТ «Бердичівська фабрика одягу»

ми замовниками підприємства є фірми «Централ Парк» (Угорщина), «Канда», «Кайзер» (Німеччина), «Бервин», «Стан-

Крім того, в межах своїх повноважень регіональне відділення сприяє підвищенню ефективності діяльності підприємств і створенню конкурентного середовища, сприятливих умов для появи ефективних власників та формування фондового ринку, залученню коштів для розвитку та структурної перебудови економіки, забезпеченню надходження коштів до Державного бюджету України, збільшенню заінтересованості інвесторів стосовно вкладення коштів у розвиток підприємств.

Так, зараз в управлінні регіонального відділення перебуває 9 ВАТ, створених на базі об'єктів державної власності. Регіональне відділення здійснює повноваження з управління державними корпоративними правами в 5 ВАТ, з яких в одному державна частка становить більш як 50 відсотків статутного фонду (що надає право контролю за діяльністю товариства), трьох – державний пакет акцій становить від 25 до 50 відсотків статутного фонду (блокуючий пакет) та в одному – менш як 10 відсотків, що не дає змоги регіональному відділенню суттєво впливати на прийняття рішень органами управління товариства.

Відповідно до вимог Закону України «Про управління об'єктами державної власності» та постанови Кабінету Міністрів України від

15.05.2000 № 791 «Про управління корпоративними правами держави» регіональне відділення призначило відповідальних представників держави, уповноважених управляти державними корпоративними правами у ВАТ. Зазначені представники (працівники регіонального відділення), які пройшли навчання та одержали сертифікати на право здійснення функцій з управління корпоративними правами держави, входять до складу наглядових рад та ревізійних комісій акціонерних товариств.

У ході управління корпоративними правами держави регіональне відділення зосереджує увагу відповідальних представників та керівних органів ВАТ на дотриманні вимог, визначених у договорах доручення та завданнях з управління корпоративними правами. Відповідальні представники здійснюють контроль за відчуженням активів товариства, враховуючи обмеження, передбачені законодавством України та статутами товариств, а також за недопущенням виникнення боргів із виплати заробітної плати, перед державним бюджетом та Пенсійним фондом України.

Одним з головних критеріїв оцінки ефективності управління державними корпоративними правами є надходження до Державного бюджету України дивідендів на державну част-

крофт» (Великобританія), «Лікона» (Австрія), «Багир» (Ізраїль). Голові правління ВАТ «Бердичівська фабрика одягу» Указом Президента України було присвоєно почесне звання «Заслужений працівник промисловості України».

АТ «Агротепломаш»

Ще один приклад позитивного впливу реформування на діяльність підприємства – АТ «Агротепломаш», яке з ремонт-

ної майстерні Житомирської райсільгосптехніки перетворилося на відомого в Україні виробника опалювальної техніки. Продукцію підприємства, а це опалювальні котли 14 модифікацій, охоче купують і за кордоном – у Чехії, Угорщині, Румунії, Молдові, Росії.

ВАТ «Бердичівський машинобудівний завод «Прогрес»

Постійно працює над розширенням напрямів діяльності та

асортименту продукції керівництво ВАТ «Бердичівський машинобудівний завод «Прогрес». Крім обладнання для хімічної промисловості, підприємство виготовляє устаткування для підприємств агропромислового комплексу, нафтової, металургійної, гірничорудної промисловості, енергетики та інших галузей народного господарства. Серед технічних новинок, які підприємство освоїло за останні ➔

ку. Однак, враховуючи те, що в управлінні регіонального відділення залишилися переважно ВАТ з державною часткою менш як 50 відсотків, за існуючої законодавчої бази регіональне відділення не може реально вплинути на ухвалення рішення в інтересах держави щодо нарахування дивідендів.

З метою захисту інтересів держави представники регіонального відділення постійно беруть участь у роботі загальних зборів акціонерів, засіданнях наглядових рад та ревізійних комісій ВАТ, надають допомогу стосовно вирішення спірних питань.

Практика роботи представників регіонального відділення в органах управління господарських товариств свідчить про те, що корпоративна форма управління в Україні потребує суттєвого вдосконалення. Не всі проблеми акціонерних товариств урегульовані чинним законодавством. Так, Закон України «Про господарські товариства» сьогодні не регулює діяльність акціонерних товариств (особливо на ринку цінних паперів) щодо роботи органів управління, захисту прав міноритарних акціонерів тощо. Саме ці прогалини в законодавстві дають змогу всіляким ділкам здійснювати незаконні маніпуляції з акціями, порушувати права акціонерів, зокрема тих, що володіють невеликими

пакетами акцій. Працівникам регіонального відділення постійно доводиться стикатися з подібними проблемами й під час роботи в акціонерних товариствах, і через листи та звернення акціонерів.

Важливим для регіонального відділення є питання банкрутства підприємств, щодо яких прийнято рішення про приватизацію або які мають державну частку в статутних фондах понад 25 відсотків. Сьогодні в процесі банкрутства перебувають п'ять акціонерних товариств (одне ВАТ перебуває в стадії санації, два – ліквідації, два – розпорядження майном). Законодавство з питань банкрутства не дає змоги регіональному відділенню брати активну участь у процесах відновлення платоспроможності товариств з наявними державними частками, отже, фактично регіональне відділення відсторонене від реального контролю за проведенням процедури відновлення платоспроможності підприємств-банкрутів, в яких є державна частка або державне майно яких перебуває на балансах. Зокрема у ВАТ «Льонотекс» (державна частка – 51 відсоток) відповідно до пункту 4 статті 17 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» від дня винесення ухвали про санацію повноваження

Успішні приватизаційні проекти

Фільтр-прес виробництва ВАТ «Прогрес»

роки, – високопродуктивні фільтр-преси для виготовлення соків, шампанських та інших вин, пива; парові сушарки шахтного типу для гідротермічної обробки зерна та круп; устаткування для очищення нафтопродуктів тощо.

Завод є одним із найстаріших підприємств України – його було засновано ще в 1880 році.

Сьогодні продукція ВАТ відомо на світових ринках, заслу-

жила репутацію надійної, високоякісної та ефективної в Росії, США, Німеччині, Ізраїлі, Китаї, Туреччині, Індії, Південній Кореї тощо.

Якість продукції підтверджено численними нагородами, дипломами, отриманими на міжнародних виставках, ярмарках, форумах. На заводі розроблена та функціонує система управління якістю, що відповідає вимогам міжнародного стандарту

органів управління боржника зупинено й передано до керуючого санацією.

Регіональне відділення в межах своїх повноважень співпрацює з господарським судом – надає інформацію щодо наявності державної частки та державного майна, котре вилучалося під час приватизації зі статутних фондів господарських товариств, відносно яких порушуються справи про банкрутство, та в процесі розгляду справ про банкрутство бере участь у судових засіданнях і засіданнях комітетів кредиторів. Крім того, регіональне відділення постійно бере участь у роботі обласної комісії з питань санації, реструктуризації та банкрутства підприємств, а також співпрацює з Житомирським обласним сектором з питань банкрутства.

Також до повноважень регіонального відділення належить здійснення функцій з управління державним майном, що не увійшло до статутних фондів господарських товариств у процесі приватизації, та здійснення функцій з управління корпоративними правами держави, виконання яких покладено на відділ управління державним майном та корпоративними правами.

Питання ефективності використання державного майна, яке в процесі приватизації не увійшло до статутних фондів господарських товариств, але перебуває на їх балансах, порушу-

валося вже неодноразово, проте ніколи не стояло так гостро як сьогодні. Особливо це стосується таких об'єктів, як: житлові будинки, гуртожитки, інженерна інфраструктура для обслуговування житлового фонду, заклади освіти, дошкільного виховання, культури та спорту тощо.

У процесі приватизації зі статутних фондів 238 господарських товариств Житомирської області було вилучено 4 402 об'єкти, які залишаються в державній власності до прийняття регіональним відділенням відповідних управлінських рішень.

Згідно із затвердженим спільним наказом ФДМУ та Мінекономіки від 19.05.99 № 908/68 (зі змінами та доповненнями) Положенням про управління державним майном, яке не увійшло до статутних фондів господарських товариств у процесі приватизації, але перебуває на їх балансі, регіональним відділенням станом на 01.01.08 прийнято 3 179 управлінських рішень, а саме:

приватизовано об'єктів державної власності – 139;

укладено договорів оренди державного майна – 19;

передано об'єктів у комунальну власність – 1 926;

ISO 9001:2000.

БАТ «Крок»

БАТ «Крок» – підприємство з виробництва дитячого, чоловічого та жіночого взуття стало відомим в Україні та за її межами з часу перетворення Житомирської взуттєвої фабрики на БАТ, тобто з 1993 року. Продукція БАТ експортується до Німеччини, Чехії, Італії та інших країн.

Упродовж останніх років

БАТ «Крок» працює на давальницькій сировині через відсутність як власної сировини, так і оборотних коштів. Виробнича потужність підприємства, що становить 1 млн пар взуття на рік, використовується лише на 62 відсотки. Великий потенціал залишається поки що незадіяним...

Однак, незважаючи на скрутні часи, БАТ «Крок» працює, шукаючи шляхів співробітництва з іноземними партнера-

ми. Завдяки такому співробітництву у виробництво впроваджуються новітні технології, застосовуються нові матеріали, розробляються сучасні моделі взуття. Зараз підприємство розвиває зв'язки з фірмами «К.Н.Р.» та «РіФ-1», працює спільне українсько-італійське підприємство «Моро».

У 1996 році в м. Мадрид (Іспанія) БАТ «Крок» нагороджено призом за кращу торгіву марку «XXI International» ➔

знято об'єктів з обліку на підставі свідоцтв про право власності на житло – 749;

знято об'єктів з обліку господарських приміщень – 195;

передано об'єктів на баланси державних підприємств – 106;

укладено договорів зберігання – 2;

списано об'єктів – 12;

відшкодовано збитків щодо об'єктів державної власності – 31.

Нині на балансах господарських товариств та колективних сільськогосподарських підприємств залишилося 1 224 об'єкти державної власності, з них: 657 об'єктів житлового фонду, 117 – соціальної інфраструктури, 1 979 – соціально-культурного призначення, 129 об'єктів незавершеного будівництва та 124 інших.

Одним із важливих напрямів роботи регіонального відділення з питань управління об'єктами державної власності є передання об'єктів житлового фонду та соціально-культурного призначення в комунальну власність.

З метою прискорення такого передання розпорядженням голови обласної державної адміністрації від 07.10.05 № 322 затверджено склад обласної комісії, яка опікуватиметься цими питаннями (відповідні комісії з питань прискорення прийняття житлового фонду, гурто-

житків тощо у комунальну власність вже працюють у міських радах та районних державних адміністраціях). Фахівці регіонального відділення виїжджають на місця та спільно з представниками органів місцевого самоврядування вирішують питання, які стосуються приймання державного майна в комунальну власність, і надають необхідну методичну та консультативну допомогу.

Потрібно зауважити, що в процесі роботи обласної комісії вирішуються й питання щодо передання військових містечок, об'єктів житлового фонду та інженерних мереж дислокованих в області військових частин на баланс територіальних громад, а також надання таким об'єктам статусу житлових будинків, оскільки задоволення потреби людини в житті – найважливіше соціальне завдання.

Під час спільної роботи регіонального відділення з обласною, районними та міськими комісіями з питань прискорення прийняття об'єктів житлового фонду (в тому числі гуртожитків), які в процесі приватизації не увійшли до статутних фондів і залишилися на балансах господарських товариств, у комунальну власність органами місцевого самоврядування відповідно передано 379 житлових будинків, 42 господарських приміщення та 9 гуртожитків, а на

Успішні приватизаційні проекти

Award for the Best Trade Name – 1996».

Співробітництво з найбільшими виробниками взуття, такими як «Condar», «Filanto s.p.a.» (Італія), «Romika» (Німеччина), «КТО» (Чехія) та багатьма іншими, створили ВАТ «Крок» репутацію надійного партнера в галузі виробництва взуття.

Товариство надає послуги замовникам на своїх виробничих потужностях, за бажанням

партнерів проводиться пошук сировини та комплектуючих для пошиття взуття в Україні та за її межами.

Обладнання фірм «Bosh», «Miverva», «Praf» дає змогу випускати 600 пар готового взуття за зміну на одному потоці. У разі потреби можливо організувати роботу в двозмінному режимі, а також переналагодження обладнання для випуску іншої моделі взуття протягом 2 – 3 годин.

ЗАТ «Житомирські ласощі»

У «шоколадному» та «карамельному» цехах ЗАТ «Житомирські ласощі»

підставі свідочтв про право власності на житло знято з балансів господарських товариств 272 житлових будинки, 84 господарських приміщення та один гуртожиток.

Особливої уваги в регіональному відділенні приділяють забезпеченню передання в комунальну власність об'єктів соціально-культурного призначення та житлового фонду господарських товариств, які в судовому порядку визнані банкрутами або стосовно яких порушено справу про банкрутство.

До вирішення долі кожного об'єкта державної власності регіональне відділення підходить зважено, використовуючи індивідуальний підхід – така ретельність налагоджена відділом управління державним майном та корпоративними правами під керівництвом Ірини Олексіївни Яковлевої.

З набуттям чинності новим Господарським кодексом України єдиним орендодавцем державного майна виступає ФДМУ (та його регіональні відділення), тому сьогодні пріоритетним став такий напрям роботи, як укладення договорів оренди державного майна. Регіональному відділенню було доведено завдання щодо забезпечення надходження коштів від орендної плати до Державного бюджету України в 2007 році в розмірі 1 800 тис. грн. Фактично за минулий рік до Державного бюджету Ук-

раїни надійшло коштів від оренди державного майна в Житомирській області на суму 3 290 тис. грн., що становить 182,8 відсотка від запланованої на цей період суми. Це стало можливим завдяки роботі відділу оренди, який очолює молодий кваліфікований спеціаліст Оксана Петрівна Дубовик.

Контрольно-ревізійний відділ регіонального відділення провадить постійний контроль за виконанням умов договорів оренди, купівлі-продажу об'єктів державної власності, у тому числі пакетів акцій, проданих з умовою виконання інвестиційних зобов'язань. Налагоджена робота є заслугою і начальника відділу Наталії Анатоліївни Савіцької.

Під час виникнення спірних питань юридичний відділ (під керівництвом Наталії Анатоліївни Грінчук) захищає інтереси держави в особі регіонального відділення, веде претензійно-позовну роботу.

...Такими є трудові будні регіонального відділення. Попереду – ще чимало роботи. А сьогодні хочемо подякувати працівникам обласного органу роздержавлення за наполегливу та чесну працю.

*За матеріалами РВ ФДМУ
по Житомирській області
підготувала **Наталія ВОЄВОДИНА***

**Смачні вироби
ЗАТ «Житомирські ласощі»**

Продукція підприємства відома в усій Україні понад 60 років як найсмачніша та надзвичайно якісна.

За підсумками 2007 року ЗАТ «Житомирські ласощі» ввійшло у п'ятірку підприємств – лідерів кондитерського ринку України.

Отже приватизовані підприємства Житомирської області працюють досить успішно, а продукція, яку вони виробляють, популярна й за межами України.

Кондитерське підприємство – незмінний учасник виставок та ярмарків

Частково використано інформацію з офіційних веб-сайтів підприємств

Гуртожитки: конфлікт інтересів

(досвід Херсонщини)

14

Проблема визнання права на житло мешканців гуртожитків, які під час приватизації увійшли до статутних фондів господарських товариств, набуває дедалі більшої масштабності. Про це свідчить величезна кількість звернень, що надходять на адресу Регіонального відділення Фонду державного майна України по Херсонській області (далі – регіональне відділення) від мешканців гуртожитків, з проханням повернути їм помешкання і надати право приватизувати кімнати

35 проблемних об'єктів

У Херсонській області є 35 гуртожитків, які під час приватизаційних процесів у 90-х роках минулого століття увійшли до статутних фондів господарських товариств. Вартість гуртожитків включали у вартість цілісних майнових комплексів, оскільки на той час не існувало нормативних актів, які б передбачали обов'язкове передавання об'єктів житлового фонду в комунальну власність у разі приватизації державного підприємства, на балансі якого такі об'єкти перебували.

Наслідком такої законодавчої «лакуни» стало те, що сьогодні громадяни фактично позбавлені права на житло, оскільки проживають

в гуртожитках, перебуваючи під постійною загрозою бути фактично викинутими на вулицю новими власниками підприємств. Єдиний вихід з цієї ситуації в мешканців гуртожитків – звертатися до суду та відстоювати своє конституційне право на житло.

Однак позитивне вирішення проблеми, що склалася, насамперед залежить від позиції Фонду державного майна України (далі – Фонд), який у 1993 – 1998 роках приймав рішення про включення гуртожитків до статутних фондів господарських товариств. Фонд повинен був офіційно визнати помилковість таких рішень.

Так, інструктивним листом Фонду від 30.12.05 № 10-25-21463 «Щодо гуртожитків, приватизованих у складі цілісних майнових комплексів», надісланим до всіх регіональних відділень Фонду та Голові Фонду майна Автономної Республіки Крим, зазначеним органам доручено розглянути можливість визнання в судах позовів мешканців гуртожитків із подальшим виключенням вартості гуртожитків із статутних фондів господарських товариств та переданням у комунальну власність.

Регіональне відділення активізувало у 2007 році роботу з цього питання: зібрано матеріали щодо кожного із 35 гуртожитків, надіслано листи балансоутримувачам про виведення гуртожитків із статутного фонду та їх подальше передання в комунальну власність, підготовлено позови до суду щодо визнання недійсними приватизаційних документів у частині включення гуртожитків до статутних фондів господарських товариств.

Досвід судової практики

Досвід такої судової практики в регіонального відділення є.

Так, 20.08.05 до господарського суду Херсонської області надійшла позовна заява від заступника прокурора Дніпровського району м. Херсона в інтересах держави в особі Фонду до ВАТ «ХБК» про визнання права власності та витребування з незаконного володіння 17 гуртожитків, які увійшли до статутного фонду зазначеного ВАТ. За довіреністю Фонду начальник юридичного відділу регіонального відділення представляв інтереси Фонду та відстоював інтереси держави в суді.

Рішенням господарського суду від 15.03.06 позов було задоволено, право власності на 17 гуртожитків визнано за Фондом та вилучено зазначені гуртожитки із незаконного володіння ВАТ «ХБК». Рішення набрало чинності 27.03.06 та було спрямовано до виконавчої служби. За результатами виконання рішення складено акт приймання-передачі від 22.12.06, відповідно до якого ВАТ «ХБК» передав, а Фонд прийняв в управління державне майно – 17 гуртожитків; однак враховуючи роз'яснення суду від 14.12.06 зазначене майно залишилося на балансі ВАТ «ХБК». Комісією з управління державним майном, яке не увійшло до статутного фонду, було прийнято управлінське рішення про передання в комунальну власність зазначених гуртожитків, про що регіональне відділення повідомило міський виконавчий комітет.

Позитивно для мешканців гуртожитків вирішилася і справа, яку розглядав Дніпровський

районний суд м. Херсона за адміністративним позовом прокурора Дніпровського району м. Херсона в інтересах В. В. Осадчого до регіонального відділення про визнання протиправними та скасування наказів регіонального відділення від 09.04.99 № 233 «Про створення сільськогосподарського відкритого акціонерного товариства «Обрій» в частині внесення до статутного фонду сільськогосподарського відкритого акціонерного товариства (СВАТ) «Обрій» гуртожитку польового стану (с. Жовтневе, дальня ділянка, інвентарний номер 43) і гуртожитку двоповерхового (с. Жовтневе, інвентарний номер 431) та від 29.01.99 № 53 «Про затвердження акта оцінки цілісного майнового комплексу державного підприємства «Херсонське дослідне господарство».

Наказом регіонального відділення від 09.04.99 № 233 був затверджений план приватизації цілісного майнового комплексу державного підприємства «Херсонське дослідне господарство». До статутного фонду новоствореного СВАТ «Обрій» були включені гуртожиток польового стану (с. Жовтневе, дальня ділянка, інвентарний номер 43) та гуртожиток двоповерховий (с. Жовтневе, інвентарний номер 431). Зазначені гуртожитки було внесено в акт оцінки вартості цілісного майнового комплексу державного підприємства, затвердженого наказом регіонального відділення від 29.01.99 № 53.

Під час приватизації зазначеного підприємства регіональне відділення керувалося нормами Закону України «Про приватизацію державного майна» (далі – Закон) та інших законодавчих

актів, прийнятих на його виконання.

Так, у частині 2 статті 3 Закону (в редакції, яка була чинною на момент приватизації зазначених гуртожитків) було визначено, що дія Закону не поширюється на приватизацію об'єктів державного житлового фонду. А Законом України «Про внесення змін до деяких законів України з питань забезпечення захисту житлових прав громадян, які проживають у гуртожитках» від 03.03.05 № 2453-IV до цієї статті були внесені доповнення щодо непоширення дії Закону на приватизацію об'єктів житлового фонду, в тому числі гуртожитків. Тому гуртожитки не підлягають приватизації та включенню до статутного фонду підприємства відповідно до Закону тільки починаючи з 2005 року.

Відповідно до частини 9 статті 8 Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» об'єкти житлового фонду, які перебувають у повному господарському віданні або оперативному управлінні державних підприємств, організацій та установ, за бажанням ос-

танніх можуть передаватися в комунальну власність за місцем розташування будинків із наступною приватизацією органами місцевої державної адміністрації та місцевого самоврядування згідно з вимогами зазначеного Закону. Ця норма не носить імперативного характеру, тобто не є обов'язковою. Отже, на момент приватизації підприємства не існувало нормативних актів, які б встановлювали обов'язковість і порядок передавання гуртожитків у комунальну власність.

Ураховуючи відсутність нормативних актів щодо обов'язкового передавання гуртожитків, які належали державним підприємствам, у комунальну власність, регіональне відділення включило вартість спірних гуртожитків у вартість цілісного майнового комплексу державного підприємства «Херсонське дослідне господарство».

Отже, враховуючи вищезазначені зміни до частини 2 статті 3 Закону, керуючись статтями 4, 127–131 Житлового кодексу УРСР та пунктом 3 Примірною положення про гуртожитки, ре-

гіональне відділення вважає, що спірні гуртожитки можуть бути виключені із статутного фонду СВАТ «Обрій» з метою подальшого передання в комунальну власність.

Постановою Дніпровського районного суду м. Херсона визнано протиправними та скасовано накази регіонального відділення від 09.04.99 № 233 та від 29.01.99 № 53.

За зверненнями мешканців гуртожитків регіональним відділенням надано юридичну допомогу та підготовлено проекти позовних заяв стосовно 10 гуртожитків ВАТ «Херсонські комбайни», одного гуртожитку ВАТ «4-й експедиційний загін підводних та гідротехнічних робіт», двох гуртожитків ВАТ «Херсонський завод карданних валів». Отже, роботи в цьому напрямі в регіонального відділення чимало, адже за кожним проблемним об'єктом-гуртожитком – люди.

Підготувала **Оксана Шербина**

Питання землі

У Комітеті з питань аграрної політики та земельних відносин знаходиться на розгляді законопроект «Про внесення змін до Земельного кодексу України щодо уточнення поняття «земельні відносини». Законопроект передбачається розширити суть поняття «земельні відносини» та узгодити його з іншими нормами Земельного кодексу

України. Відповідно до положень законопроекту «земельні відносини – це сукупність суспільних відносин щодо володіння, користування і розпорядження землею, надані українському народові, з наступним делегуванням їх органам держави та органам місцевого самоврядування у визначених Конституцією України межах, а також інші суспіль-

ні відносини, основою яких є земля».

У Земельному кодексі України закладено взаємовиключні норми, що кардинально суперечать вченню про земельні правовідносини та, зокрема, про правовідносини права власності на землю, категорію земель та земельні ділянки. У зв'язку з цим законодавче визначення земельних відносин

позбавлене таких надзвичайно важливих елементів: суб'єктного та об'єктного складу, які вказують на форму права власності, власників на конкретні землі, категорії земель та земельні ділянки, особливості правосуб'єктності та специфіку змісту правовідносин.

За матеріалами
portal.rada.gov.ua

УДК 351.711

Венера АЙГІСТОВА

Розвиток системи управління державними підприємствами доводить, що в умовах обмеженості ресурсів важливо контролювати не тільки цільовий характер їх використання, а й ефективність. У зв'язку з цим постали об'єктивні передумови для створення нової форми державного фінансового контролю – аудиту ефективності.

Аудит ефективності державних підприємств

17

Проблема аудиту ефективності державних підприємств є принципово новою для вітчизняної науки та практики державного управління і нині перебуває на стадії наукового розроблення. Поняття «аудит ефективності» тісно пов'язано з поняттям «аудит адміністративної діяльності» (ААД), що відображено в працях багатьох вітчизняних науковців.

Наприклад, Й. Стефанюк пропонує ААД в Україні ідентифікувати з аудитом ефективності та наводить таке його визначення: «це форма контролю, що становить сукупність статистичних, ревізійних і аналітичних дій, спрямованих на визначення рівня ефективності державних внесків під час реалізації запланованих цілей, установлення чинників, які заважають досягненню максимального результату в процесі використання певного обсягу трудових, матеріальних та фінансових ресурсів, і аргументування пропозицій щодо підвищення ефективності використання державних ресурсів» (1).

С. Левицька також ототожнює ААД з аудитом ефективності, тобто вивченням ефективності використання трудових і матеріальних ресурсів для надання замовнику рекомендацій щодо досягнення кращих результатів (2).

На думку Л. Приходченка, ААД, з урахуванням специфіки його змісту та технології проведення, доцільно віднести до методу контролю як самостійного виду діяльності (3).

В. Черепанова трактує ААД як незалежну фінансову перевірку діяльності держави і порівнює його з аналізом державної політики та контролем як функцією державного управління (4).

А. Мамишев під поняттям ААД розуміє тематичне незалежне дослідження ефективності та результативності діяльності органів виконавчої влади, виконання державних програм з урахуванням принципу економічності та з метою удосконалення управління (5).

Фінансовий аудит правильності та відповідності у вітчизняній науці набрав рис чітко сформованої теорії. Водночас стосовно ААД як складової державного контролю чіткої позиції не існує (6).

Таким чином, аналіз якості управління державними підприємствами доцільно проводити в межах аудиту ефективності.

У зв'язку з вищевикладеним потрібно обґрунтувати актуальність аудиту ефективності державних підприємств і визначити елементи фінансового аналізу та ефективності.

Відповідно до Лімської декларації основних принципів кон-

тролю, прийнятої в 1977 році ІХ Конгресом Міжнародної організації вищих органів фінансового контролю (INTOSAI), до завдань вищого контролюючого органу належать як перевірка законності та правильності розподілу фінансових засобів і ведення бухгалтерських рахунків, так і контроль ефективності та економності їх витрачання. Такий вид контролю включає контроль не тільки специфічних аспектів управління, а й контроль управлінської діяльності загалом, у тому числі контроль організаційної та адміністративної систем.

У міжнародній практиці передбачаються два види аудиту: фінансовий, або перевірка законності та правильності розподілу фінансових засобів і ведення бухгалтерських рахунків, та ефективності. Фінансовий аудит – це підтвердження фінансових повноважень і відповідальності фінансових органів та органів виконавчої влади загалом, наявність та правильність фінансової інформації, відповідність операцій та звітів вимогам чинних нормативно-правових актів, наявність і якість внутрішньої системи контролю, виявлення фактів шахрайства та корупції під час прийняття адміністративних рішень. Недоліки, які виявляються в ході фінансового аудиту, як правило, усуваються організацією, що перевіряється, і можуть мати для неї певні адміністративні та інші наслідки. У ході аудиту ефективності перевіряють доцільність, результативність та економічність діяльності державної організації, її програми або функції (правильність та релевантність

цілей, досягнення певних результатів, економічна та соціальна ефективність, управлінська діяльність, ефективність процедур, які використовуються для усунення виявлених недоліків). Висновки за результатами аудиту ефективності мають оцінний, рекомендаційний характер.

Аудит ефективності у широкому розумінні – незалежна перевірка, яка здійснюється державним органом зовнішнього контролю з метою оцінки ефективності, результативності управління державною власністю та економності витрачання бюджетних коштів. Основна мета аудиту ефективності – поліпшити якісні характеристики функціонування державного сектору економіки.

Уведення в практику аудиту ефективності дасть змогу оцінювати результати управління фінансовими потоками в державному секторі. При цьому важливо розуміти, що створення системи контролю ефективності управління державними коштами не вирішить усіх проблем. Однією з обов'язкових умов підвищення результативності витрат є безпосередня заінтересованість у цьому одержувачів державних фінансових засобів з одночасним підвищенням відповідальності у випадку неефективного управління ними.

Аудит ефективності також дасть змогу забезпечити систему державного управління додатковою об'єктивною інформацією про ефективність функціонування органів влади та державних організацій як комерційних, так і некомерційних, що сприятиме збільшенню гнучкості державного управління.

Відсутність контролю над діяльністю державних підприємств призвела до того, що багато з них нині не виконують покладених на них функцій або мають неефективний менеджмент.

Аудит ефективності державних підприємств повинен містити оцінку різних аспектів їх діяльності – рентабельності, фінансової стійкості та ін. Таким чином, на сучасному етапі розвитку системи аудиту ефективності щодо підприємств державного сектору економіки одним з найвагоміших завдань є створення нормативно-методичної бази, яка відповідатиме цілям аудиту ефективності та спиратиметься насамперед на використання різних прийомів фінансового аналізу діяльності суб'єкта господарювання як складової комплексного економічного аналізу. Розроблення законодавчої бази, що відповідатиме міжнародним стандартам, є також актуальним для аудиту ефективності і державних установ, і органів державної влади. Створення такої нормативно-правової бази сприятиме підвищенню об'єктивності аудиторських висновків шляхом значного зниження можливості позаекономічних оцінок ефективності процесу управління державною власністю.

Треба зазначити, що важливою умовою введення аудиту ефективності в систему державного фінансового контролю є перехід системи державних фінансів на бюджетування, орієнтоване на результат.

Бюджетне управління – це насамперед управління фінансовими потоками, тому аудит ефективності неможливий без фінансового аналізу як складової ком-

плексного економічного аналізу бюджетного процесу та за змістом є фінансово-економічним аналізом.

По суті фінансовий аналіз – складова фінансового менеджменту. Основна цільова установка проведення фінансового аналізу полягає у забезпеченні управлінських органів усіх рівнів необхідними для прийняття управлінських рішень інформаційною базою та рекомендаціями. Іншими словами, з позицій державного управління застосування фінансового аналізу в системі аудиту ефективності забезпечить державні органи додатковою об'єктивною інформацією, що дасть змогу підвищити якість управлінських рішень, які приймаються державними органами, насамперед з питань визначення пріоритетів державної економічної політики та політики управління державною власністю.

Фінансовий аналіз становить сукупність аналітичних процедур, які базуються на даних фінансової звітності і мають на меті оцінювання фінансового стану суб'єкта господарювання та ефективності використання ним фінансових ресурсів. Головний чинник застосування фінансового аналізу в аудиті ефективності – можливість за допомогою використання мінімальної кількості ключових кількісних і якісних показників об'єктивно та точно оцінити характер і якість управління державними фінансами та державною власністю, в тому числі державними підприємствами. Таким чином, фінансовий аналіз є основним засобом досягнення мети проведення аудиту ефектив-

ності – оцінити ефективність управління державною власністю та витрачання державних коштів.

Інформаційне забезпечення фінансового аналізу ґрунтується на даних обліку та фінансовій звітності, що складається за його результатами і дає змогу перекласти інформаційну базу фінансово-економічної політики мовою цифр для подальшого аналізу.

Важливо розуміти, що якість інформації, яка використовується в процесі аналізу, безпосередньо позначається на якості висновків, які формулюються за його результатами, тому аудит ефективності має передувати фінансовий аудит, тобто достовірність звітності є умовою належної якості аудиту ефективності. Також важливо, щоб звітність, яка аналізується, відповідала принципам доречності, істотності та порівнянності. Використання як бази для проведення аналізу звітності що не відповідає цим принципам, може призвести до істотного спотворення результатів аналізу і, як наслідок, вплинути на характер висновків та управлінських рішень, що приймаються. Основною проблемою аудиту ефективності державних установ та органів державної влади, яка не властива аудиту ефективності комерційних організацій і утруднює проведення фінансового аналізу діяльності цих суб'єктів, є відсутність чітких критеріїв оцінки їх ефективності.

Застосування фінансового аналізу в межах аудиту ефективності дасть змогу аудиторів підвищити якість висновків за результатами як ретроспек-

тивного аналізу фінансового стану підприємства, установи або органу державної влади, так і перспективного шляхом вивчення залежності та динаміки показників фінансової звітності, а також оцінки можливого впливу показників, які характеризують стан галузі, ринкову кон'юнктуру тощо. Таким чином, з'явиться можливість не просто констатувати ситуацію, що склалася, а застосовувати превентивні заходи для суттєвого зниження можливих фінансових та стратегічних втрат у державному секторі економіки, що сприятиме розвитку економіки та підвищенню суспільного добробуту.

До основних завдань фінансової діяльності будь-якого підприємства належить забезпечення приросту власного капіталу та стійкої позиції на певному сегменті ринку. У зв'язку з цим підприємство має постійно забезпечувати необхідний рівень платоспроможності та рентабельності, а також оптимальну структуру капіталу та джерел його формування.

У сучасній теорії та практиці фінансовий аналіз діяльності суб'єкта господарювання поділяється на три взаємопов'язані

розділи (7):

аналіз фінансового стану підприємства;

аналіз фінансових результатів діяльності підприємства;

аналіз показників, які характеризують рентабельність активів і продажів, оборотність активів та зобов'язань підприємства.

Найважливішим показником, що характеризує фінансовий стан підприємства, є платоспроможність, тобто здатність підприємства вчасно розраховуватися за своїми зобов'язаннями. Для оцінювання поточної платоспроможності важливе значення мають показники ліквідності, які характеризують спроможність підприємства перетворювати свої активи на грошову форму за вартістю, зафіксованою в балансі, або використовувати їх для погашення зобов'язань. Ліквідність підприємства є зовнішнім проявом фінансової стійкості. На рівень поточної ліквідності підприємства безпосередньо впливає співвідношення оборотних активів та довгострокових джерел їх формування. Ліквідність підприємства визначається часом, що потрібний для перетворення певних статей активу на кошти з метою подальшого погашення

зобов'язань.

Аналіз платоспроможності державних підприємств у ході аудиту ефективності по суті спрямований на попередження можливості виникнення критичного стану і, як наслідок, визнання цих підприємств банкрутами, що дасть змогу мінімізувати фінансові втрати держави в процесі управління.

Крім оцінювання платоспроможності та ліквідності, аналіз фінансового стану також може передбачати аналіз джерел формування капіталу, складу, структури та динаміки оборотних та позаоборотних активів підприємства, співвідношення власного та позиченого капіталу тощо.

Відповідно до чинного законодавства основною метою діяльності комерційної організації є одержання прибутку. Саме тому аналіз показників прибутку має стати одним з основних розділів фінансового аналізу, який проводиться в ході аудиту ефективності. До таких показників належать прибуток валовий, оподатковуваний, чистий, капіталізований, від продажів, до оподаткування, а також частка споживаного прибутку.

Аналіз фінансових результа-

Земельні аукціони

Протягом останніх років обсяги продажу земельних ділянок на всій території України значно збільшились, як і обсяг попиту на них.

ДАК «Національна мережа аукціонних центрів» проводить земельні аукціони з продажу земельних ділянок несільськогосподарського призначення та

права їх оренди. За підсумками 2006 року та 9 місяців 2007 року було проведено 82 земельних аукціонів, на яких продано 149 лотів загальною вартістю 52,75 млн грн. Це є істотним поповненням державного та місцевого бюджетів. Однак слід зазначити, що таких аукціонів могло бути значно більше, якби

більше уваги приділялося проблемам, що існують на ринку землі.

По-перше, гальмує проведення земельної реформи в Україні відсутність належної нормативно-правової бази. Зараз питання проведення земельних торгів регулюють лише окремі статті Земельного кодексу України. Процедура

проведення земельних аукціонів має визначати закон України про ринок землі. Органи державної влади й місцевого самоврядування змушені приймати місцеві нормативно-правові акти, які визначають порядок проведення земельних торгів та умови участі в них. Правомірність таких рішень ґрунтується

тів діяльності підприємства безпосередньо пов'язаний з рівнем рентабельності. Рентабельність – це відносний показник, який характеризує прибутковість підприємства. Аналіз рентабельності має на меті оцінювання рівня та динаміки її показників, а також визначення системи чинників, які впливають на зміну показників рентабельності.

Важливою умовою якості фінансового аналізу, який проводиться в процесі аудиту ефективності функціонування державних підприємств, є системний підхід, що дає змогу враховувати зовнішні чинники, які істотно впливають на діяльність органів державної влади, державних підприємств та установ. Аналіз широкого спектру суб'єктів за відповідними групами (установи, підприємства та ін.) у ході аудиту ефективності сприятиме підвищенню якості висновків, зроблених на основі цього аналізу, зокрема, шляхом порівняння показників діяльності суб'єктів аналізу, які належать, наприклад, до однієї галузі, одного регіону.

За результатами аудиту ефективності треба складати звіт, у якому відображати характеристики функціонування як окре-

мого суб'єкта аудиту, так і груп суб'єктів, сформованих за певною ознакою. Важливими критеріями зазначеної звітності є також її достовірність, порівнянність і повнота, які забезпечують насамперед об'єктивність подальшого аналізу.

Раніше розвиток фінансового аналізу в нашій країні спрямовувався передусім на аналіз аспектів діяльності різних підприємств, крім установ і органів

державної влади. Проте демократизація суспільства і, як наслідок, необхідність аналізу діяльності державних організацій зумовили об'єктивну потребу в оцінюванні якості управління грошовими потоками цих суб'єктів. У зв'язку з цим на сучасному етапі розвитку аудиту ефективності в Україні першочерговим завданням є розроблення відповідних методик фінансового аналізу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Стефанюк Й. Б. До нової якості бюджетного контролю через аудит ефективності // Фінанс. контроль. – 2003. – № 2. – С. 9 – 14.
2. Левицька С. Аудиторський ризик при проведенні аудиту ефективності // Вісн. Київськ. нац. торг.-екон. ун-ту. – 2005. – № 2. – С. 79 – 88.
3. Приходченко П. П. Аудит адміністративної діяльності: форма чи метод контролю // Держ. будівництво: Електрон. вид. ХарківРІ НАДУ. – 2006. – № 1.
4. Черепанова В. О. Аудит адміністративної діяльності: концептуальні підходи // Актуальні проблеми державного управління: Зб. наук. пр. ХарківРІ НАДУ, 2006.
5. Мамишев А. В. Захід розпочав півстоліття тому (Зарубіжний досвід організації державного фінансового контролю виконання бюджетних програм) // Фінанс. контроль. – 2004. – № 3. – С. 60 – 63.
6. Мамишев А. В. Шляхи європеїзації державного аудиту // Фінанс. контроль. – 2004. – № 8. – С. 144 – 150.
7. Афанасьев М. П. Модернизация государственных финансов: Учеб. пособие. – М.: Издат. дом ГУ ВШЭ, 2006.

на положеннях законів України «Про місцеві державні адміністрації» та «Про місцеве самоврядування в Україні».

По-друге, подекуди по-вільно організовується процес проведення аукціонів з продажу земельних ділянок державної власності разом з об'єктами приватизації.

Крім того, Законом України «Про ліцензування деяких видів господарської діяльності» земельні торги віднесені до видів діяльності, які підлягають ліцензуванню. Однак у зв'язку з відсутністю затверджених умов ліцензування цього виду діяльності ліцензії Держзем-агентством нині не вида-

ються. Підставою для проведення аукціонів є наявність у юридичної особи генеральної угоди з ФДМУ про продаж державного майна.

І це тільки основні проблеми, які гальмують розвиток земельної реформи.

Однак сьогодні існують великі перспективи для успішного впровадження та

розвитку процесів продажу земельних ділянок і права їх оренди на конкурентних засадах, що, у свою чергу, вплине на формування ринку землі в Україні.

За інформацією ДАК «Національна мережа аукціонних центрів»

Необхідність впровадження системи управління державною власністю

22

Михайло ШКІЛЬНЯК

О дним з найважливіших напрямів перебудови економічної політики в Україні є поєднання процесу подальшої приватизації державного майна з підвищенням ефективності управління корпоративним та державним секторами економіки.

Як показує світовий досвід, за будь-якого політичного устрою державний сектор є головною опорою економічного ладу країни. Думки про недопустимість втручання держави у виробництво, повну незалежність приватного підприємця від держави сьогодні мають суто історико-пізнавальний характер. Нині, як правило, йдеться лише про міру участі держави в економічних процесах та конкретні форми здійснення державного регулювання.

Доведено, що власність – основа стабільності будь-якої соціально-економічної системи, відповідно ефективне управління нею сприяє примноженню державних ресурсів, а отже, і підвищенню потенціалу держави.

Практично в економіці кожної держави зустрічаються елементи всіх форм власності, проте їх співвідношення постійно змінюється залежно від характеру економічного і соціального розвитку. Так, в Україні державі належать близько 25 тисяч підприємств державної і понад 25 тисяч комунальної форм власності. Станом на 1 жовтня 2007 року обліковується 971 товариство та холдингова компанія, з них з 360 – у статутному фонді яких державна частка перевищує 50 %, 298 – від 25 до 50 %, 313 – менше ніж 25 %. Характерним для України є постійне зменшення кількості господарських товариств із державним пакетом акцій у статутному фонді.

Нині існує потреба удосконалення системи управління державною власністю. Таке удосконалення має відбуватися, зокрема, шляхом запровадження системи стимулів ефективного менеджменту на підприємствах, які перебувають у державній власності. Основні претензії держави як власника до менеджерів акціонерних компаній з державною часткою у статутному фонді зводяться здебільшого до звинувачень у неефективності їх діяльності, зменшенні частки «чужих»

акціонерів шляхом здійснення додаткової емісії на користь «своїх» інвесторів, перекачуванні матеріальних і фінансових активів із материнської компанії в дочірні та ін.

Водночас не може бути визнаний ефективним інститут відповідальних представників держави. Представництво відразу в декількох акціонерних товариствах, при цьому відсутність належної кваліфікації та матеріальних (легальних) стимулів, а також механізмів майнової відповідальності, звітності про стан справ у товаристві суттєво знижують ефективність діяльності представника держави. З огляду на це управління державним майном у багатьох випадках має формальний характер, відповідно про ефективність цього управління не йдеться взагалі.

Вищезазначене свідчить про те, що в умовах перехідної економіки проблема підвищення ефективності використання державної власності в Україні є однією із найскладніших і актуальніших. Нагальна потреба у її

Сучасні розвинуті індустріальні країни можуть собі дозволити приватизацію частини об'єктів державного сектору, проте майже в усіх випадках залишають за собою право контролювати їх подальшу долю і у випадку неефективного господарювання знову націоналізувати.

вирішенні зумовлена також необхідністю поповнення Державного бюджету України та дефіцитом фінансових ресурсів. У зв'язку з цим підвищення ефективності управління об'єктами державної

власності може стати одним із шляхів зменшення дефіциту бюджету і підвищення платоспроможності суб'єктів господарювання.

Виходячи із соціально-економічної ситуації, що склалася в Україні, виникла потреба у ґрунтовному перегляді принципів і пріоритетів у галузі управління та розпорядження державним майном для активізації державного контролю і регулювання в державному секторі економіки.

Посилення ролі держави в управлінні державним майном не слід розуміти як політику, спрямовану на збільшення кількості об'єктів державної власності у народногосподарському комплексі держави. Нині, як ніколи, відчувається об'єктивна потреба у створенні чіткої економічно і

Довідково

У народному господарстві Італії державний сектор займає 17 %, Фінляндії – 10, Німеччини – 7, Австрії – 6, Голландії та Великобританії – майже по 3, Японії – менше ніж 1 %. В Італії найбільші національні компанії в галузі чорної металургії, промисловостях електротехнічній та суднобудування, в Іспанії – в електроенергетичній промисловості. У Великобританії свого часу підпорядкували всі атомні електростанції одній компанії, єдиним акціонером якої є держава. У Франції було створено три концерни, які монополізували оборонну та аерокосмічну галузі промисловості, а також атомну енергетику. Повністю в державній власності перебуває електроенергетична промисловість у Японії та Канаді, залізничний транспорт – у Франції, Італії, Швеції, Іспанії та Австрії, авіатранспорт – у Франції та Іспанії, поштовий зв'язок – у США і Японії, металургія, економічна інфраструктура, військово-промисловий комплекс – у Туреччині.

Довідково

Результати досліджень зарубіжних економістів, здійснених шляхом порівняння ефективності діяльності приватних підприємств і підприємств, які перебувають у власності держави, свідчать, що державні підприємства за рівних умов функціонування встановлюють нижчі ціни на свою продукцію, мають більші потужності, великі операційні витрати, менший асортимент продукції, використовують капіталомісткіші технології, пасивніше реагують на зміни в попиті, рідше переглядають ціни, а також повільніше освоюють нову техніку. Українським державним підприємствам у цілому притаманні зазначені характеристики. Крім того, у більшості випадків вони зберігають стереотипи «неринкової» поведінки і мають великі перешкоди на шляху реструктуризації.

політично обґрунтованої системи критеріїв, відповідно до яких ті або інші об'єкти вибиратимуть для здійснення державного управління на базі детально регламентованого механізму управління і жорсткого контролю за використанням державної власності.

Процес управління державною власністю повинен передбачати такі дії держави:

визначення стратегічних орієнтирів управління державною

власністю;

створення інституційної основи управління (створення органів виконавчої влади і наділення їх відповідними функціями);

створення суб'єктів, що здійснюватимуть безпосереднє володіння державною власністю (необхідно визначити види суб'єктів, встановити їх правовий статус, здійснити реєстрацію);

облік об'єктів державної власності (інвентаризація, класифікація та облік їх руху, організація і ведення єдиного державного реєстру);

розподіл об'єктів державної власності між суб'єктами;

здійснення безпосереднього управління в різних формах (приватизація, націоналізація, оренда, концесія, лізинг, цивільно-правові угоди, банкрутство, управління державними корпоративними правами та ін.);

Усвідомлення необхідності поліпшення управління державною власністю сприятиме формуванню в Україні цілісної ефективної системи управління державною власністю із застосуванням комплексу соціально-економічних, правових, інституційних і політичних заходів.

В основу вдосконалення системи управління власністю повинні бути покладені правила та норми теорії управління, а також функції держави, оскільки вона як власник встановлює і реалізує відповідні правила та умови володіння, користування і розпорядження об'єктами власності, здійснюючи паралельно аналіз і контроль цих процесів.

На нашу думку, система управління державною власністю як функціональна система повинна включати такі основні підсистеми:

об'єкти управління (об'єкти державної власності);

суб'єкти управління (органи управління державною власністю з їх функціями);

механізми управління (сукупність організаційних, економічних і правових методів управління);

забезпечення (інформаційно-технічне, економічно-правове, оцінки та контролю).

У сучасних умовах, коли докорінні зміни у структурі державної власності вже відбулися, ефективно управління і раціональне використання об'єктів власності, які належать державі, виходять на перший план.

Прийнятий у жовтні 2006 р. Закон України «Про управління об'єктами державної власності» визначив правові основи управління об'єктами державної власності. Згідно з цим законом система управління державною власністю повинна спрямовуватися на становлення та захист дер-

жавної власності в умовах ринкової економіки. Проте законодавчо неврегульованими залишилися питання управління об'єктами комунальної власності, запровадження єдиних принципів та підходів до відчуження державного майна, загальнообов'язкового рецензування звітів про оцінку державного майна органами приватизації.

Як і будь-яка інша система, система управління державною власністю повинна складатися і функціонувати відповідно до цілей і пріоритетів, для реалізації яких вона розроблена.

Пріоритетними напрямками у цьому процесі повинні бути оптимізація розмірів і структури державної власності та ефективне управління її об'єктами, у результаті реалізації яких передбачається досягти:

максимізації доходів бюджету;

оптимізації структури власності в інтересах забезпечення стійких передумов для економічного зростання (у тому числі з погляду регіональних пропорцій);

використання усіх державних активів як інструменту залучення інвестицій у реальний сектор економіки.

Система управління державною власністю повинна застосовуватися для підготовки та реалізації ефективних і раціональних способів використання державної власності. Як об'єкт управління це специфічна і складна система, що пояснюється таким:

неоднозначністю мети управління (важлива економічна мета – збільшення доходів держави – не може бути єдиним орієнтиром управління державною власністю через те, що держава зобов'язана реалізовувати і соціальні проекти, а тому часто приймати завідомо неефективні (з погляду прибутковості) управлінські рішення щодо дотації збиткових підприємств, підтримки громадського транспорту, енергетики, медицини, науки, освіти та ін.);

складністю структури управління як способу дії (йдеться не лише про оптимальне використання наявного у власності держави майна, але й про оптимальність самої структури державної власності, відтворення трансформації);

динамічністю процесу управління державною власністю;

конфліктністю і невизначеністю умов, за яких реалізуються управлінські рішення, приватизація, корпоратизація підприємств, управління державною власністю, які відбуваються в умовах зіткнення інтересів суб'єктів різних форм власності, а також законодавчої та нормативної невизначеності.

Таким чином, побудова і запровадження в Україні єдиної системи управління державною власністю дасть змогу суттєво збільшити надходження до Державного бюджету України, підвищити ефективність та конкурентоспроможність державного та корпоративного секторів національної економіки, сприятиме інтеграції у світовий економічний простір.

Олександр МАРКЕЛОВ

Особливості виконавчого провадження зі стягнення грошових коштів з державних органів приватизації за судовими рішеннями

Доволі часто в результаті здійснення повноважень, пов'язаних із приватизацією державного майна, Фонд державного майна України (ФДМУ) та його регіональні відділення опиняються відповідачами в судових справах про стягнення грошових коштів. За реалізацію судових рішень про стягнення з органу приватизації після набуття ними чинності несуть відповідальність працівники виконавчої служби – державні виконавці.

Відповідно до ст. 4 Закону України «Про державну виконавчу службу» від 24 березня 1998 р. № 202/98-ВР державний виконавець є представником влади, який здійснює примусове виконання судових рішень, постановлених іменем України, та рішень інших органів (посадових осіб), виконання яких покладено на державну виконавчу службу, в порядку, передбаченому законом.

Незаконність дій державних виконавців з примусового стягнення грошових коштів з державних органів приватизації полягає в тому, що на підставі ст. 9 Закону України «Про виконавче провадження» від 21 квітня 1999 р. № 606-XIV (далі – Закон) виконання таких рішень належить до компетенції органів Державного казначейства України, а не виконавчої служби.

Про правильність зазначеного свідчить позиція Вищого господарського суду України, викладена в постанові від 6 червня 2007 року щодо справи № 13/418.

Так, Вищий господарський суд України розглянув і задовольнив касаційну скаргу Регіонального відділення ФДМУ по Луганській області (далі – регіональне відділення) на постанову Луганського апеляційного господарського суду від 20 березня 2007 року щодо справи за позовом малого приватного підприємства (МПП) «Тіта» до регіонального відділення про стягнення з останнього 15 128,00 грн.

Сутність справи полягала в такому.

Рішенням господарського суду Луганської області від 9 жовтня 2006 року стосовно позовних вимог МПП «Тіта» передбачалось стягнути на його користь з регіонального відділення 15 128,00 грн., а також витрати зі сплати державного мита і на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу, що становлять відповідно 151,28 та 118,00 грн.

На виконання рішення господарського суду Луганської області від 9 жовтня 2006 року було видано відповідний наказ від 22 жовтня 2006 року.

У зв'язку з цим постановою Державної виконавчої служби в Ленінському районі м. Луганська від 17 листопада 2006 року було відкрито виконавче провадження щодо регіонального відділення з примусового стягнення з нього 15 397,28 грн. на користь МПП «Тіта».

У свою чергу, регіональне відділення 27 листопада 2006 року звернулося до господарського суду Луганської області зі скар-

гою на дії Державної виконавчої служби в Ленінському районі м. Луганська.

Ухвалою господарського суду Луганської області від 25 січня 2007 року, яку було залишено без змін постановою Луганського апеляційного господарського суду від 20 березня 2007 року, в задоволенні скарги регіонального відділення на дії Державної виконавчої служби в Ленінському районі м. Луганська відмовлено.

Не погодившись із таким рішенням, регіональне відділення подало касаційну скаргу з вимогою скасувати це рішення і задовольнити апеляційну скаргу регіонального відділення на ухвалу господарського суду Луганської області від 25 січня 2007 року. Свою вимогу регіональне відділення мотивувало тим, що господарський суд апеляційної інстанції неправильно застосував норми матеріального та процесуального права.

Розглянувши касаційну скаргу і перевіrivши правильність застосування місцевим та апеляційним господарськими судами норм матеріального та процесуального права, Вищий господарський суд України дійшов висновку, що касаційна скарга регіонального відділення підлягає задоволенню.

Відмовляючи в задоволенні скарги на дії Державної виконавчої служби в Ленінському районі м. Луганська, господарські суди першої та апеляційної інстанцій виходили з того, що відповідно до приписів частини п'ятої ст. 124 Конституції України судові рішення є обов'язковими для виконання на всій території України.

Ця правова норма конкретизується у процесуальному законодавстві. Так, згідно зі ст. 115 Гос-

подарського процесуального кодексу (ГПК) України рішення, ухвали, постанови господарського суду, що набрали законної сили, є обов'язковими для виконання на всій території України в порядку, встановленому Законом.

Відповідно до ст. 1 Закону виконавче провадження як завершальна стадія судового провадження та примусове виконання рішень інших органів (посадових осіб) – це сукупність дій органів і посадових осіб, спрямованих на примусове виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), які здійснюються на підставах, у спосіб та в межах повноважень, визначених цим Законом, іншими нормативно-правовими актами, виданими відповідно до нього та інших законів, а також рішеннями, які відповідно до цього Закону підлягають примусовому виконанню. Отже, приписами цієї правової норми встановлено, що виконавче провадження є завершальною стадією судового провадження, сукупністю зазначених у Законі дій органів і посадових осіб, спрямованих на примусове виконання рішень, зокрема рішень судів.

Згідно зі ст. 9 Закону рішення судів та інших органів про стягнення грошових коштів виконуються податковими органами, установами банків, кредитно-фінансовими установами, а також іншими органами, установами, організаціями, посадовими особами та громадянами. Виконання рішень про стягнення грошових коштів з рахунків, на яких обліковуються кошти Державного бюджету України та місцевих бюджетів, або з рахунків бюджетних установ здійснюється органами Державного казначейства України в порядку, встановле-

ному Кабінетом Міністрів України. Вищезазначені органи, установи, організації та особи не є органами примусового виконання, крім органів та посадових осіб, які виконують рішення про притягнення до кримінальної чи адміністративної відповідальності. Таким чином, як впливає з приписів цієї правової норми, у передбачених законом випадках рішення судів виконуються іншими органами, що визначені законодавством. Так, рішення про стягнення грошових коштів з рахунків, на яких обліковуються кошти бюджетних установ, виконуються органами Державного казначейства України. Отже, цією правовою нормою встановлено, що кошти з рахунка бюджетної установи стягує відповідний орган Державного казначейства України, хоча він не є органом примусового виконання рішень.

Умови відмови у відкритті виконавчого провадження встановлені ст. 26 Закону, згідно з якою державний виконавець відмовляє у відкритті виконавчого провадження в разі пропуску встановленого строку пред'явлення документів до виконання; неподання виконавчого документа, зазначеного у ст. 3 Закону; якщо рішення, на підставі якого видано виконавчий документ, не набрало чинності, крім випадків, коли рішення у встановленому законом порядку допущено до негайного виконання; у разі

пред'явлення виконавчого документа до органу державної виконавчої служби не за місцем або підвідомчістю виконання рішення; якщо не закінчилася відстрочка виконання рішення, надана судом, яким прийнято рішення; у разі невідповідності виконавчого документа вимогам, передбаченим ст. 19 Закону; за наявності інших передбачених законом обставин, які виключають здійснення виконавчого провадження.

Таким чином, оскільки функції зі стягнення коштів з рахунка відповідача – регіонального відділення покладені на відповідний орган Державного казначейства України, Державна виконавча служба в Ленінському районі м. Луганська не мала правових підстав для відкриття виконавчого провадження. За таких обставин винесена цією службою постановова про відкриття виконавчого провадження від 17 листопада 2006 року підлягає скасуванню.

Згідно з ч. 1 ст. 111¹⁰ ГПК України підставою для скасування або зміни рішення місцевого чи апеляційного господарського суду або постанови апеляційного господарського суду є порушення або неправильне застосування норм матеріального чи процесуального права. Оскільки місцевим та апеляційним господарськими судами порушено вищезазначені правові норми,

прийняті цими судовими інстанціями судові рішення підлягають скасуванню, а скарга регіонального відділення на дії державної виконавчої служби – задоволенню.

Керуючись ст. 111⁵, 111⁷, п. 2 ст. 111⁹, ст. 111¹⁰, 111¹¹ ГПК України, Вищий господарський суд України постановив задовольнити касаційну скаргу регіонального відділення і одночасно скасувати ухвалу господарського суду Луганської області від 25 січня 2007 року та постанови Луганського апеляційного господарського суду від 20 березня 2007 року, Державної виконавчої служби в Ленінському районі м. Луганська від 17 листопада 2006 року про відкриття виконавчого провадження.

Верховний суд України ухвалою від 9 серпня 2007 року відмовив Головному управлінню Державного казначейства України в Луганській області в порушенні касаційного провадження з перегляду постанови Вищого господарського суду України від 6 червня 2007 року.

Отже, наведений приклад є наочною ілюстрацією того, як можна успішно чинити опір незаконним діям державних виконавців з примусового стягнення з державних органів приватизації грошових коштів.

Державна служба

Постановою Кабінету Міністрів України від 19.09.07 № 1152 започатковано проведення з 2008 року щорічного Всеукраїнського конкурсу «Кращий державний службовець». Постановою затверджено

порядок проведення конкурсу та склад організаційного комітету.

Так, зокрема, конкурс проводиться у три тури (перший у березні – квітні, другий у травні – червні, третій у вересні – жовтні) за

номінаціями «Кращий керівник» і «Кращий спеціаліст». Переможці нагороджуватимуться дипломом та грошовою премією в розмірі 10 тис. грн. Лауреати конкурсу нагороджуватимуться за друге місце

дипломом та премією в розмірі 5 тис. грн., за третє та четверте місця – пам'ятними листами учасника конкурсу.

Тексти документів – в «Офіційному віснику України» від 05.10.07 № 72

ЗАСТОСУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО СТАНДАРТУ № 3 «Оцінка цілісних майнових комплексів» В ПРАКТИЧНІЙ ОЦІНОЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Олег УСТИМЕНКО

Затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 29.11.06 № 1655 Національний стандарт № 3 «Оцінка цілісних майнових комплексів» (далі – Національний стандарт № 3) упорядкував низку раніше неврегульованих питань найбільш складного процесу оцінки вартості цілісного майнового комплексу (ЦМК).

У своїй роботі суб'єкти оціночної діяльності, а також особи, які відповідно до законодавства здійснюють рецензування звітів про оцінку ЦМК, повинні керуватися виключно національними стандартами оцінки майна. Проте застосування зазначених стандартів вимагає від фахівців їх трансформації безпосередньо в оціночний інструмент. У зв'язку з цим проведемо аналіз та формалізацію окремих положень Національного стандарту № 3.

Згідно з Національним стандартом № 1 «Загальні засади оцінки майна і майнових прав» (далі – Національний стандарт № 1) ЦМК становлять «об'єкти, сукупність активів яких дає змогу провадити певну господарську діяльність...», тобто «підприємства, а також їх структурні підрозділи (цехи, виробництва, дільниці тощо), які можуть бути виділені в установленому порядку в самостійні об'єкти з подальшим складанням відповідного балансу і можуть бути зареєстровані як самостійні суб'єкти господарської діяльності». Це означає, що неможливо виконати коректну оцінку такого ЦМК за допомогою загальноприйнятих методів та прийомів, оскільки не врахована необхідність інвестування оборотного капіталу.

У Національному стандарті № 3 встановлені чіткі дефініції капіталу ЦМК, а саме: інвестований капітал, робочий капітал і капітальні інвестиції. Так, інвестований капітал – сума власного та запозиченого капіталу (довгострокового боргу) ЦМК; робочий капітал – вартість оборотних активів ЦМК, зменшена на величину його короткострокових (поточних) зобов'язань; капітальні інвестиції – інвестиції, що

спрямовуються у будівництво, виготовлення, реконструкцію, модернізацію, придбання, створення необоротних активів, а також авансові платежі для фінансування капітального будівництва.

З огляду на базове визначення ЦМК, наведене в Національному стандарті № 1, і дефініції капіталу, наведені в Національному стандарті № 3, можна зробити висновок, що ЦМК – це вартість бізнесу, яка у світовому інвестиційно-банківському бізнесі позначається EV (enterprise value) та розраховується за формулою

$$EV = MC + D - Cash, \quad (1)$$

де MC – ринкова вартість капітальних активів ЦМК; D – ринкова вартість довгострокового боргу; $Cash$ – короткострокові швидколіквідні активи (гроші; швидколіквідні цінні папери, що котируються, тощо).

Отже, стає очевидним, що терміни та визначення ЦМК, наведені в Національному стандарті № 1 і Національному стандарті № 3, пов'язують поняття ЦМК із загальноприйнятим у світовій практиці терміном «бізнес». Важливість саме останньої інтерпретації поняття ЦМК, оцінку якого необхідно виконати, полягає у тому, що, наприклад, у порівняльному підході, який ґрунтується на котируваннях корпоративних прав господарюючих суб'єктів (найчастіше простих іменних акцій), аналізується та розраховується компонент MC . Якщо у формулі (1) D і $Cash$ дорівнюють нулю (або рівні між собою), одержуємо рівність

$$EV = MC, \quad (2)$$

що свідчить про допущення формування капітальних активів підприємств-аналогів виключно за рахунок власних (акціонерних)

коштів.

Проте в реальній економічній практиці D і $Cash$ не тільки не тожні, але й найчастіше мають великі абсолютні значення (найбільше значення D).

Таким чином, в методичному порівняльному підході на основі котирувань акцій оцінювач може одержати тільки набір значень MC_i , що для оцінки ринкової вартості EV об'єкта оцінки недостатньо.

Треба пам'ятати, що MC_i виражається через вартість бізнесу EV_i , а саме:

$$MC_i = EV_i - D_i + Cash_i, \quad (3)$$

де i – кількість підприємств-аналогів.

$$\text{Тоді } EV_i = MC_i + D_i - Cash_i.$$

Для визначення вартості ЦМК необхідно здійснити низку наведених у п. 6 Національного стандарту № 3 оціночних процедур, а саме:

аналіз організаційно-правової форми підприємства, ЦМК якого оцінюється;

аналіз ринку продукції (товарів, робіт, послуг) ЦМК в обсязі, достатньому для формування уявлення про обсяг та сегментацію такого ринку, поточної частки ринку продукції (товарів, робіт, послуг) ЦМК, перспектив діяльності підприємства, ЦМК якого оцінюється, на відповідному ринку для оцінки коректності припущень, зроблених під час підготовки прогнозу діяльності оцінюваного ЦМК;

аналіз правових засад провадження господарської діяльності підприємства, ЦМК якого оцінюється, зокрема ліцензування, квотування, застосування механізмів ціноутворення на ринку відповідної продукції (товарів, робіт, послуг), наявність держав-

ної підтримки або обмежень, антимонопольні та екологічні вимоги, система оподаткування;

аналіз фінансово-господарської діяльності, майнового та фінансового стану підприємства на дату оцінки та за період, що передує цій даті;

підготовку обґрунтованих прогнозу діяльності підприємства, ЦМК якого оцінюється, за основними показниками виробництва та реалізації продукції, фінансового і майнового стану та прогнозу потреби такого підприємства в інвестиціях з визначенням джерел фінансування.

Результатом виконання вищенаведених процедур є не тільки ідентифікація об'єкта оцінки, але й вибір найбільш прийняттого оціночного підходу до практичної оцінки вартості ЦМК.

Ознайомлення з підприємством, ЦМК якого оцінюється, та аналіз його організаційно-правової форми дасть змогу фахівцеві визначити можливу юридичну процедуру та послідовність дій власників підприємства щодо відчуження оцінюваного ЦМК. Процедури з відчуження майна підприємства, що зазначаються у статутних документах і державних актах, можуть передбачати значні обмеження, які стосуються процесу зміни власників майна підприємства та його ЦМК зокрема.

Наприклад, наявність частки держави в капіталі підприємства вимагає узгодження процесів відчуження ЦМК з відповідними виконавчими державними органами, тому в окремих випадках практично неможливо використовувати поняття «ринкова вартість» для оцінки ЦМК.

На вибір виду вартості ЦМК, яка визначається, накладає об-

меження результат аналізу перспектив розвитку ринку продукції, яка вироблена на потужностях оцінюваного ЦМК. Основною економічною моделлю для прогнозування є модель економічного «життя» продукції (товару, робіт, послуг). Загальновідомо, що «життєвий» цикл будь-якої продукції складається з трьох етапів: «зростання – насичення – спад» (у деяких випадках «зростання – стабільність – спад»). У межах «життєвого» циклу продукції конкретні підприємства можуть перебувати на різних етапах свого розвитку. При цьому провідним є етап розвитку продукції, а підпорядкованим – етап розвитку безпосередньо виробника продукції.

Математичну модель аналізу етапу «життєвого» циклу продукції, що аналізується, можна представити у вигляді розрахунку річного темпу приросту споживання цієї продукції

$$K_t = (1 - Q_t / Q_{t-1}) \cdot 100 \%, \quad (4)$$

де K_t – річна зміна споживання продукції, аналогічна тій, яка випускається на потужностях оцінюваного ЦМК (цей показник можна аналізувати окремо для національного та світового ринку, %); Q_t, Q_{t-1} – обсяг придбані споживачами продукції (в натуральному вимірі) відповідно за період, що аналізується, і попередній період.

На підставі розрахунку K_t ретроспективного відносно періоду, що аналізується, можна визначити тенденції ринку певного виду продукції. Якщо при цьому виконується жорстка залежність $K_{t_1} < K_{t_2} < K_{t_3} \dots < K_{t_0}$, де K_{t_0} – рік, в якому виконується оцінка, $K_{t_1} \dots$ – рік, що передує року, що аналізується, то це означає, що ринок перебуває в стадії зростання. В іншому випадку ринок

продукції, що аналізується, перебуває на етапі спаду. Коли ринок продукції перебуває на етапі зростання, перспективи одержання грошового потоку від її реалізації на ЦМК, що оцінюється, максимальні. Під час вибору пріоритетів «життєвого» циклу продукції найбільш важливі дані про міжнародний ринок споживання продукції, що аналізується, оскільки він більш місткий, ніж національний.

Конкретне значення горизонту прогнозування визначається виходячи з особливостей і потреб інвестицій в ЦМК, що оцінюється, аналізу правових принципів ведення ним господарської діяльності, необхідності врегулювання ліцензійних угод і виконання вимог антимонопольного законодавства.

З позицій мікроекономіки зазначені правові аспекти ЦМК, що оцінюється, є частиною загальних інвестиційних затрат на господарську діяльність. При цьому правові питання господарської діяльності ЦМК, що оцінюється, істотно відрізняються за ступенем впливу на вибір і обґрунтування його вартості на відміну від обмежень, які накладаються організаційно-правовою формою підприємства.

Безумовно, оцінювач не зобо-

в'язаний вказувати джерела фінансування необхідних капітальних вкладень в ЦМК, що аналізується. Він не уповноважений формувати перелік джерел фінансування інвестицій в ЦМК, що оцінюється. Перелік передбачуваних джерел фінансування і вартість такого фінансування доцільніше складати в процесі збирання вихідних даних для виконання оцінки. Відповідальним за це повинен бути уповноважений представник підприємства або суб'єкт, який має право приймати рішення щодо інвестицій.

Таким чином, для оцінювача важливішим за конкретне джерело фінансування є вартість обслуговування та схема забезпечення. При цьому необхідно враховувати також, що суб'єкт господарювання, який буде створений на базі ЦМК, що оцінюється, повинен фінансуватися за рахунок коштів існуючих або майбутніх власників. При цьому роль оцінювача може зводиться до визначення розміру інвестицій власників щодо альтернативних інвестицій з урахуванням ризику інвестування в ЦМК, що оцінюється. На основі такого розрахунку існуючі або потенційні власники зможуть визначити обсяги, терміни та порядок надання інвестицій.

ЛІТЕРАТУРА

1. Про затвердження Національного стандарту № 1 «Загальні засади оцінки майна і майнових прав»: Постанова Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2003 р. № 1440 // Держ. інформ. бюл. про приватизацію. – 2003. – № 11. – С. 43 – 51.
2. Про затвердження Національного стандарту № 3 «Оцінка цілісних майнових комплексів»: Постанова Кабінету Міністрів України від 29 листопада 2006 р. № 1655 // Держ. інформ. бюл. про приватизацію. – 2007. – № 2. – С. 22 – 27.
3. Коростелева М. В. Методы анализа рынка капитала. – СПб.: Питер, 2003. – 144 с.

**Світлана
БУЛГАКОВА**

Від початку приватизації в Україні минуло багато часу, протягом якого змінювались об'єкти приватизації, їх власники, відповідна законодавча та нормативна база.

Так, першим нормативним документом з незалежної (раніше – експертної) оцінки був наказ Фонду державного майна України (ФДМУ) від 2 лютого 1995 р. № 100. У цьому документі закріплювались основні засади незалежної оцінки, які з часом були покладені в основу національних стандартів.

Першим документом, який був прийнятий у незалежній Україні й стосувався вартості об'єктів приватизації, стала Методика оцінки вартості об'єктів приватизації та оренди, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 2 вересня 1992 р. № 522. Ця методика встановлювала порядок і спосіб оцінки майна, що приватизується або передається в оренду, за відновною вартістю з урахуванням зносу та складу майна.

Особливості оцінки об'єктів приватизації

Прийнята згодом Методика оцінки вартості об'єктів приватизації, що була затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 8 вересня 1993 р. № 717, відрізнялася від попередньої лише тим, що призначалася для визначення вартості об'єктів приватизації з урахуванням індексації.

Раніше згідно з Методикою оцінки вартості об'єктів приватизації, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 1995 р. № 36, вартість більшості об'єктів приватизації визначалася на підставі балансу, а експертно встановлювалася вартість нематеріальних активів, не відображених у балансі підприємства, що приватизується, та в разі викупу об'єкта приватизації, якщо до складу його майна включаються будівлі та споруди. Нині методика оцінки вартості

об'єктів приватизації еволюційним шляхом перетворилася на методику оцінки майна і стала універсальною. Зокрема, методика встановила порядок оцінки майна, що приватизується, за відносною вартістю з урахуванням його складу та способів приватизації і призначається для визначення початкової ціни об'єктів приватизації, що підлягають продажу на аукціоні або за конкурсом, оцінки вартості цілісних майнових комплексів або окремих інвентарних об'єктів у разі викупу, а також визначення розміру статутного фонду господарського товариства, що створюється у процесі приватизації чи корпоратизації. Ця методика нерозривно пов'язана з Положенням про визначення вартості об'єктів приватизації з урахуванням їх потенційної прибутковості та Порядком індексації вартості окремих видів майна.

Відновна вартість раніше розраховувалася шляхом індексації балансової вартості відповідно до коефіцієнтів, затверджених постановами Кабінету Міністрів України (індексації основних засобів за роки незалежності України було чотири), а тому часто траплялися випадки, коли, наприклад, балансова вартість (відповідно й залишкова) морально застарілого комп'ютера перевищувала вартість автомобіля.

У подальшому методики оцінки вартості майна під час приватизації змінювались і затверджувались Кабінетом Міністрів України кілька разів, зокрема, постановами від 15 серпня 1996 р. № 961, від 22 липня 1998 р. № 1114, від 12 жовтня 2000 р. № 1554.

Останньою Методикою оцін-

ки майна, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 2003 р. № 1891, було скасовано попередню і одночасно змінено сфери її застосування. Зокрема, зазначена методика застосовується для оцінки майна в таких випадках:

приватизації (корпоратизації);

створення підприємств (господарських товариств) на базі державного та комунального майна, а також майна господарських товариств із державною часткою (часткою комунального майна) у статутному фонді та в разі відчуження такого майна у випадках, встановлених законодавством, крім випадків відчуження майна згідно із Законом України «Про правовий режим майна Збройних Сил України»;

визначення вартості внесків учасників (засновників) господарських товариств у разі, коли до статутних фондів зазначених товариств вноситься державне (комунальне) майно, а також майно господарських товариств із державною часткою (часткою комунального майна) у статутному фонді;

визначення вартості цілісних майнових комплексів господарських товариств, до статутних фондів яких вноситься державне (комунальне) майно;

виділення або визначення часток майна у спільному майні, в якому є державна (комунальна) частка;

застави державного та комунального майна, а також майна господарських товариств із державною часткою (часткою комунального майна) у статутному фонді;

повернення об'єктів прива-

тизації в державну власність, у тому числі за рішенням суду.

Відповідно до чинної методики оцінка майна проводиться в таких формах: матеріальній (крім земельних ділянок), нематеріальній та цілісних майнових комплексів. Водночас методика не поширюється на об'єкти оренди.

Якщо попередні методики акцентувалися на визначенні балансової залишкової вартості (пізніше проіндексованої) і лише в разі приватизації об'єктів шляхом викупу здійснювалася незалежна оцінка, чинною методикою передбачається визначення ринкової вартості об'єктів, що приватизуються, шляхом незалежної оцінки для будь-яких цілей, крім оренди.

Методикою оцінки об'єктів оренди, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 10 серпня 1995 р. № 629, також передбачено, що вартість об'єктів нерухомості для розрахунку орендної плати визначається на підставі незалежної оцінки.

Новий етап розвитку оціночної діяльності розпочався у 2001 році з прийняттям Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні». Водночас втратило дію Положення про порядок проведення експертної оцінки державного майна при приватизації, затверджене наказом ФДМУ від 2 лютого 1995 р. № 100, на виконання Указу Президента України «Про заходи щодо прискорення процесу малої приватизації в Україні» від 30 грудня 1994 р. № 827 та відповідно до Методики оцінки вартості об'єктів приватизації, затвердженої постановою Кабінету

Міністрів України від 18 січня 1995 р. № 36.

Оскільки незалежна оцінка охопила майже всі майнові та немайнові відносини між суб'єктами господарювання, державними органами тощо, необхідно було розробити та затвердити нові нормативні акти стосовно оцінки майна. Таким актом став Національний стандарт № 1 «Загальні засади оцінки майна і майнових прав», затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2003 р. № 1440.

3 часом були прийняті також інші національні стандарти: № 2 «Оцінка нерухомого майна» (затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2004 р. № 1442), № 3 «Оцінка цілісних майнових комплексів» (затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 29 листопада 2006 р. № 1655) та № 4 «Оцінка майнових прав інтелектуальної власності» (затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 3 жовтня 2007 р. № 1185).

У більшості розвинених країн застосовуються єдині міжнародні стандарти оцінки, зокрема, з 2004 року і в Росії. Сподіваємось, незабаром вони застосовуватимуться і в Україні.

Проаналізуємо докладніше основні сфери застосування Методики оцінки майна, затвердженої постановою Кабінету Міні-

стрів України від 12 жовтня 2003 р. № 1891.

Насамперед розглянемо питання приватизації об'єктів нерухомості.

У випадку приватизації індивідуально визначеного майна необхідно на підставі даних інвентаризації здійснити незалежну оцінку об'єкта, визначивши його ринкову вартість.

До об'єктів приватизації групи А належать будівлі та споруди, для яких визначено такий спосіб приватизації, як викуп.

Відповідно до п. 51 Державної програми приватизації на 2000 – 2002 роки, затвердженої Законом України «Про Державну програму приватизації» від 18 травня 2000 р. № 1723-III, у разі прийняття рішення про приватизацію орендованого державного майна (будівлі, споруди, приміщення) орендар одержує право на викуп цього майна, якщо він за згодою орендодавця здійснив за рахунок власних коштів поліпшення орендованого майна, яке неможливо відокремити від відповідного об'єкта без завдання йому шкоди, вартістю не менш як 25 відсотків залишкової (відновної за вирахуванням зносу) вартості майна (будівлі, споруди, приміщення). У цьому разі вартість об'єкта приватизації визначається із застосуванням експертної оцінки. Таке саме право орендар одержує в разі

прийняття рішення про приватизацію орендованого майна відповідно до законодавства України.

Викупу підлягає об'єкт приватизації, який перебував в оренді і щодо якого орендар здійснив поліпшення, які неможливо відокремити, у розмірі не менш як 25 відсотків залишкової (відновної за вирахуванням зносу) вартості цього об'єкта.

Іншими словами, об'єкт, який підлягає приватизації, згідно із зазначеними нормами повинен бути до цього переданий в оренду.

Принагідно зауважимо, що в оренду надається майно, яке не підпадає під дію частини другої ст. 4 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» від 10 квітня 1992 р. № 2269-XII (зі змінами та доповненнями). З метою укладення договору оренди і відповідно розрахунку орендної плати здійснюється незалежна оцінка об'єкта. Для отримання права викупу орендованого об'єкта орендар повинен здійснити щодо нього невід'ємні поліпшення за згодою орендодавця. Для отримання такої згоди разом із заявою орендар повинен подати до відповідного органу перелік робіт, які необхідно виконати, інформацію про доцільність їх виконання від органу, уповноваженого управляти державним май-

Продаж

18 січня 2008 р. на аукціоні Регіональним відділенням ФДМУ по Тернопільській області продано один об'єкт державної форми власності та три об'єкти комунальної на загальну суму 142 800 грн., що на 21

650 грн. більше від початкової вартості.

Нежитлове приміщення площею 23,50 м² (група А державної форми власності), що перебувало на балансі ВАТ «Бучацький цукровий завод») і мало почат-

кову вартість з урахуванням ПДВ 18 579 грн., придбала фізична особа за 22 900 грн.

Повторно виставлені на аукціон два об'єкти комунальної форми власності, що розташовані в с. Джу-

рин і перебувають на балансі відділу освіти Чортківської районної державної адміністрації, також мали попит. На один – будівлю недіючих гаражів з воротами металевими Джуринського міжшкільного на-

ном, кошторисну документацію тощо.

Найчастіше для оренди пропонуються об'єкти, які деякий час не використовувалися балансоутримувачем, перебувають у занедбаному стані, не мають інженерних комунікацій. Орендарі за власний рахунок приводять такі об'єкти нерухомості у задовільний для використання стан.

Після включення об'єкта нерухомості до переліку об'єктів, що підлягають приватизації, до початку інвентаризації здійснюється незалежна оцінка і визначається ринкова вартість об'єкта в тому стані, в якому він перебуває на дату оцінки.

Отже, перед оцінювачем постає питання: оцінювати об'єкт у відремонтованому стані або за ринковими цінами як такий, що начебто не відремонтований. В останньому випадку можна використовувати дані незалежної оцінки під час передавання об'єкта в оренду, проте тільки вихідні (переважно про фізичний стан об'єкта). Водночас у жодному разі не слід зважати на вартість оцінки об'єкта, оскільки вартість об'єкта без поліпшень потрібно визначати також на дату оцінки.

Порівнюючи вартість об'єкта без поліпшень і після їх здійснення орендарем, оцінювач повинен визначити ринкову вартість цих поліпшень.

До того ж доцільно зауважити, що здійснені орендарем за рахунок власних коштів поліпшення повинні бути віднесені на баланс орендаря на збільшення необоротних активів за вирахуванням суми, яка відповідно до чинного законодавства належить до валових витрат орендаря.

Необоротні активи орендаря згідно з чинним законодавством амортизуються, що обов'язково повинно відображатися в аудиторському висновку, який подається органу приватизації в разі приватизації об'єкта.

Інший випадок, коли орендар одночасно є балансоутримувачем об'єкта нерухомості (якщо в оренду передається майно, яке не увійшло до статутного фонду господарського товариства під час приватизації). Згідно з договором оренди орендар (він же балансоутримувач) повинен спрямовувати амортизаційні відрахування на відновлення основних фондів (тобто цього самого майна).

Отже, для отримання права викупу об'єкта приватизації необхідно здійснити поліпшення в розмірі не менш як 25 відсотків залишкової вартості об'єкта.

У такому разі потрібно вирішити, чи обов'язково цю вартість переоцінювати відповідно до Положення (стандарту) бухгалтерського обліку (П(с)БО) 7

«Основні засоби», якщо законодавчо це не передбачено, оскільки обов'язковому переоцінюванню підлягають необоротні активи з нульовою залишковою вартістю та чи коректно враховувати вартість, визначену оцінювачем на підставі незалежної оцінки, що була зроблена для розрахунку орендної плати.

До того ж слід зазначити, що поліпшення, виконані за рахунок амортизаційних відрахувань для поліпшення орендованого державного майна, збільшують його залишкову вартість.

Знову постає проблема, яка полягає в тому, що на дату прийняття рішення про приватизацію вартість здійснених поліпшень у розмірі 25 відсотків входить у залишкову вартість об'єкта.

Залишкова балансова вартість більшості розташованих у центрі міста старих будівель дорівнює нулю.

Згідно з П(с)БО 7 переоцінювати об'єкти потрібно за справедливою (ринковою) вартістю. Водночас на вартість об'єкта суттєво впливає його місце розташування. Таким чином, розташовані в центрі міста об'єкти після переоцінювання матимуть велику ринкову вартість навіть за незадовільного стану.

Постає чергове питання, які поліпшення орендованого майна потрібно здійснити, якщо 25 відсотків залишкової вартості

вчально-виробничого комбінату – подали заявки три претенденти. У ході аукціону було зроблено три кроки, в результаті яких початкова вартість об'єкта зросла з 26 604 грн. (з ПДВ) до 35 500 грн.

На інший об'єкт – будівлю недіючого навчального корпусу разом з огорожею металевою Джуринського міжшкільного навчально-виробничого комбінату – так само претендували три покупці. Під час

торгів початкова вартість зросла з 71 124 до 79 000 грн.

Четвертий лот – нежитлову будівлю, яка перебуває на балансі Будилівської сільської ради і розташована в с. Медова Козівського

району, – бажали придбати два покупці. І хоча вартість об'єкта через його непривабливий вигляд становила 4 843 грн., його вдалося продати за 5 400 грн.

За матеріалами
www.spfu.gov.ua

можуть виявитися у грошових коштах такими великими, що вигідніше знести об'єкт оцінки і побудувати на його місці новий.

Розглянемо інший спосіб приватизації – створення відкритих акціонерних товариств (ВАТ).

Розмір статутного фонду ВАТ визначається на підставі балансу, за даними якого складається акт оцінки. Цьому передують повна інвентаризація майна та переоцінка необоротних активів (до останніх належать будівлі, споруди, передавальні пристрої, транспорт, обладнання, багаторічні насадження тощо, а також нематеріальні активи).

Зазвичай переоцінювання об'єктів у матеріальній формі не викликає ускладнень. Проблеми виникають з переоцінюванням необоротних активів під час приватизації об'єктів групи В, які були передані в оренду 10 – 15 років тому.

Зрозуміло, переоцінюванню підлягають усі необоротні активи, що перебувають на балансі закритого акціонерного товариства (ЗАТ) – орендаря: як орендовані, так і власні. Це саме стосується й нематеріальних активів. Проте в останньому випадку проблематично виконати розподіл часток. Наприклад, патент, виданий свого часу державному підприємству і згодом переданий в оренду, має нормативний термін дії. Більшість нематеріальних активів, які були передані в орендне користування ЗАТ десять і більше років тому, втратили актуальність, проте є базо-

вими для створення нових, зареєстрованих за ЗАТ. Постає питання, як виділити з вартості цих активів державну частку, а також частку ЗАТ у статутному фонді ВАТ.

Чинними законодавчими і нормативними документами передбачається приватизація об'єктів разом із земельними ділянками. Так, згідно із Законом України «Про оцінку земель» від 11 грудня 2003 р. бути оцінювачем такого об'єкта приватизації має право досвідчений спеціаліст, який одержав ліцензію (сертифікат) Державного комітету земельних ресурсів на виконання зазначених робіт, проте в більшості країн світу об'єктом нерухомості вважається земельна ділянка разом із поліпшеннями. І це логічно, адже, що означає поліпшення земельної ділянки?

У Національному стандарті № 2 наведено таке визначення поняття «земельне поліпшення»: «результати будь-яких заходів, що призводять до зміни якісних характеристик земельної ділянки та її вартості. До земельних поліпшень належать матеріальні об'єкти, розташовані у межах земельної ділянки, переміщення яких є неможливим без їх знецінення та зміни призначення, а також результати господарської діяльності або проведення певного виду робіт (зміна рельєфу, поліпшення ґрунтів, розміщення посівів, багаторічних насаджень, інженерної інфраструктури тощо)*».

Не можна визначати вартість багаторічних насаджень без урахування земельної ділянки, на якій вони розміщені, або виокремити в натурі такі види поліп-

шення, як зміна рельєфу, поліпшення ґрунтів, розміщення посівів.

Отже, потрібно здійснювати оцінку об'єктів, не відокремлюючи земельні ділянки і поліпшення.

До питань висвітлюваної теми належить також питання відчуження державного майна.

Відповідно до ст. 75 та 77 Господарського кодексу України державні підприємства мають право відчужувати майно, що перебуває на їх балансі, з дозволу органу управління на конкурентних засадах.

Порядок відчуження об'єктів державної власності затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 6 червня 2007 р. № 803**. Згідно з цим Порядком контроль за визначенням вартості об'єктів, що підлягають відчуженню, здійснює ФДМУ. Вартість об'єктів визначається на підставі незалежної оцінки і погоджується органами приватизації. Оскільки звіт з незалежної оцінки входить до переліку документів, що подаються органу управління для розгляду і прийняття відповідного рішення, термін подання органу приватизації звіту для погодження не повинен перевищувати двох місяців від дати незалежної оцінки. Вартість об'єкта, визначена як стартова для відчуження на конкурентних засадах, діє до моменту його фактичного продажу.

Отже, із вищевикладеного випливає, що сфера застосування незалежної оцінки дедалі розширюється.

*Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2004, № 12, с. 43. – Прим. ред.

**Там само, 2007, № 8, с. 48 – 54. – Прим. ред.

«Керівникам органів державної влади та органів місцевого самоврядування здійснити докорінну перебудову роботи ... із зверненнями громадян, забезпечивши, зокрема... систематичне оприлюднення через засоби масової інформації відомостей про роботу зі зверненнями та вирішення порушених у них питань...»

*(Указ Президента України від 13.08.2002 № 700
«Про додаткові заходи щодо забезпечення реалізації
громадянами конституційного права на звернення», п. 2)*

ІНФОРМАЦІЯ

про стан роботи зі зверненнями громадян у структурних підрозділах центрального апарату ФДМУ в 2007 році

Відповідно до доручення Кабміну щодо виконання вимог Указу Президента України від 13.08.02 № 700 «Про додаткові заходи щодо забезпечення реалізації громадянами конституційного права на звернення» ФДМУ інформує про роботу зі зверненнями громадян України, що надійшли до ФДМУ в 2007 році.

За звітний період ФДМУ отримав 2 497 звернень громадян (у 2006 році – 2 650), у тому числі: з Секретаріату Президента України – 36 (96), Верховної Ради України – 33 (30), Кабміну – 61 (68), від народних депутатів України – 44 (82), безпосередньо від громадян – 1 399 (1 864), з них 396 (або 15,9 %) – колективних, 43 (1,7 %) – від інвалідів Великої Вітчизняної війни, 161 (6,4 %) – від громадян, що потребують соціального захисту та підтримки, на які було підготовлено та надано вичерпні відповіді та обґрунтовані роз'яснення в межах повноважень ФДМУ щодо порушених громадянами питань.

Усього до ФДМУ звернулося 51 438 громадян.

У 2007 році до ФДМУ надійшло 81 (або 3,2 %) повторне звернення громадян. Надходження повторних листів громадян зумовлено насамперед недостатньою обізнаністю громадян стосовно функцій ФДМУ та інших центральних органів виконавчої влади. Незважаючи на неодноразові роз'яснення, частина громадян продовжує звертатися до ФДМУ з пи-

тань, які стосуються використання та надання компенсації за невикористані житлові чеки, виплати заборгованості із заробітної плати, приватизації житла та паювання землі, передання гуртожитків у комунальну власність, реформування колективних сільськогосподарських підприємств, приватизації та оренди об'єктів комунальної власності, пенсійного забезпечення тощо.

Результати аналізу звернень громадян за характером питань свідчать, що найбільш актуальні питання, які порушуються у таких зверненнях, це заяви та скарги щодо захисту прав акціонерів (3,1 %), господарської діяльності акціонерних товариств і роботи реєстраторів (6,6 %), банкрутства та санації підприємств (4,8 %), вкладання та повернення приватизаційних майнових і компенсаційних сертифікатів (10,7 %), вартості акцій та їх розподілу між акціонерами товариства після приватизації (6,8 %), оренди та приватизації нежитлових приміщень (3,3 %), використання житлових чеків та надання компенсації за невикористані житлові чеки (1,1 %), паювання землі (3,2 %), виплати дивідендів (3,6 %), передання гуртожитків, які перебувають на балансах господарських товариств, у комунальну власність (37,8 %), діяльності довірчих товариств, інвестиційних фондів і фінансовоінвестиційних компаній (6,4 %), реприватизації (0,6 %).

Переважна більшість звернень (64,2 %) – це заяви (клопотання), 35,3 % – скарги, 1,6 % – інформаційні запити, 0,6 % – пропозиції.

У 2007 році найбільша кількість звернень надійшла до ФДМУ від жителів Дніпропетровської, Донецької, Київської, Одеської, Черкаської областей і міста Києва.

Переважна більшість громадян, які звернулися до ФДМУ у звітному періоді, – це люди похилого віку (пенсіонери) з проблемами щодо виплати їм дивідендів акціонерними та довірчими товариствами, жителі сільської місцевості з питаннями щодо паювання землі та мешканці гуртожитків з питаннями щодо забезпечення їх конституційного права на житло.

Розгляд листів громадян та надсилання відповідей на них у ФДМУ перебувають на постійному контролі, порушень термінів їх виконання немає.

На виконання Закону України «Про звернення громадян», Указу Президента України від 19.03.07 № 241 «Про заходи щодо забезпечення конституційних прав громадян на звернення» та з метою удосконалення роботи зі зверненнями було розроблено та затверджено Головою ФДМУ графік особистого прийому громадян першими керівниками ФДМУ, який опубліковано в «Державному інформаційному бюлетені про приватизацію» та розміщено на сайті ФДМУ.

У 2007 році до керівництва ФДМУ під час особистого прийому звернулося 924 особи.

На особистих прийомах громадяни порушують ті ж самі питання, що й у своїх листах, а саме: про діяльність довірчих товариств, виплату дивідендів, статус гуртожитків, використання приватизаційних майнових і компенсаційних сертифікатів тощо.

У своїй роботі з розгляду звернень громадян ФДМУ керується Положенням про порядок розгляду звернень громадян у структурних підрозділах Фонду державного майна України, затвердженим наказом ФДМУ від 05.08.04 № 1624*, і наказом ФДМУ від 19.10.07 № 1684 «Про затвердження Регламенту Фонду державного майна України».

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2004, № 9, с. 57 – 60. – Прим. ред.

У складі Департаменту контрольно-ревізійної роботи та економічної розвідки працює відділ розгляду звернень громадян.

Для інформування громадськості про зміни, пов'язані з приватизацією державного майна, ФДМУ щомісяця готує та публікує в «Державному інформаційному бюлетені про приватизацію» аналітичну довідку про хід виконання Державної програми приватизації. У Бюлетені ведуться рубрики «Консультують фахівці ФДМУ» і «Уроки права», в яких на запитання юридичних та фізичних осіб, пов'язані з приватизацією та переданням в оренду державного майна, відповідають фахівці ФДМУ.

На виконання доручення Кабміну від 06.10.03 № 59994 ФДМУ щомісяця надає інформацію про вжиті конкретні заходи за зверненнями громадян для розміщення на вебсторінці урядового порталу «Уряд і громадськість».

На сайті ФДМУ постійно розміщується інформація про рішення, які приймаються ФДМУ та Урядом щодо діяльності підприємств, вдосконалення законодавчо-нормативної бази, погашення заборгованості із виплати заробітної плати тощо.

Відповідно до доручень Кабміну від 30.12.03 № 7-914/2 (85516) і від 20.06.06 № 22595/0/1-06 щодо виконання вимог указів Президента України від 13.08.02 № 700 і від 14.04.04 № 434 ФДМУ щокварталу надсилає Кабміну інформацію про роботу зі зверненнями громадян у письмовій та електронній формах.

Робота зі зверненнями громадян обов'язково контролюється під час проведення комплексних перевірок діяльності регіональних відділень ФДМУ. Так, за звітний період були перевірені регіональні відділення ФДМУ по Вінницькій, Івано-Франківській, Дніпропетровській, Донецькій, Львівській та Тернопільській областях.

Підсумки роботи зі зверненнями громадян розглядалися на засіданнях колегії ФДМУ 22.02.07 та 29.11.07.

Протягом 2007 року ФДМУ в середньому раз на місяць проводив прес-конференції та зустрічі за участю Голови ФДМУ В. П. Семенюк з представниками засобів масової інформації. Під час цих заходів розглядалися актуальні

проблеми приватизації, управління державним майном та стан виконання завдань, поставлених перед ФДМУ Президентом України та Урядом України. Зокрема, були висвітлені питання щодо необхідності прийняття законів України «Про Фонд державного майна України», «Про управління державним майном», «Про Державну програму приватизації на 2007 – 2009 роки», вдосконалення управління корпоративними правами держави, перспектив виконання завдання з надходження коштів від приватизації, вдосконалення механізмів продажу стратегічних підприємств, підвищення ефективності контролю з боку ФДМУ за виконанням інвестиційних зобов'язань власниками приватизованих підприємств.

Протягом 2007 року було організовано понад 40 інтерв'ю Голови ФДМУ провідним засобам масової інформації.

За звітний період прес-службою ФДМУ було організовано 12 прес-конференцій Голови ФДМУ, зокрема, у містах Луганську, Житомирі, Харкові, Кривому Розі та містах Автономної Республіки Крим.

У 2007 році ФДМУ підготував участь Голови ФДМУ у програмах на каналах УТ-1, ICTV, 5 канал, формат яких передбачає відповіді учасників програми на запитання слухачів.

Керівники та фахівці ФДМУ оперативно надають інформацію або дають інтерв'ю на запити засобів масової інформації.

ФДМУ поширює інформацію через власний сайт (www.srfu.gov.ua), який вміщує матеріали про хід приватизації в Україні, у тому числі й про продаж стратегічно важливих підприємств. На сайті діє рубрика «Новини прес-служби», в якій серед інших повідомлень оперативно розміщуються оголошення та результати найважливіших конкурсів з продажу державного майна.

Під час підготовки та проведення конкурсів з продажу пакетів акцій ВАТ, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави або займають монополіне становище на відповідному ринку, ФДМУ неухильно дотримується вимог чинного законодавства щодо недопущення приватизації державної частки підприємств привабливих галузей економіки із залученням коштів з непідтверджених джерел їх отримання.

З метою удосконалення роботи зі зверненнями громадян у структурних підрозділах ФДМУ, його регіональних відділеннях питання про порядок розгляду звернень громадян включено до програми постійного семінару «Актуальні питання контрольно-ревізійної служби ФДМУ. Запобігання та протидія проявам корупції у сфері приватизації», який проводиться у Міжнародному інституті бізнесу.

ФДМУ вживає відповідних заходів щодо зменшення надходження листів на адресу Президента України, Верховної Ради України, Кабміну з питань, які не належать до їх компетенції.

Однак певна частина питань, які містяться у зверненнях громадян, вимагає вирішення на законодавчому рівні. Тому, на думку ФДМУ, і сьогодні такі звернення не будуть зняті з порядку денного.

Зокрема це стосується необхідності законодавчого врегулювання питань, пов'язаних з переданням гуртожитків, які перебувають у статутних фондах господарських товариств, у комунальну власність та приватизацією житла громадянами, які проживають у цих гуртожитках.

Для позитивного вирішення питання передання гуртожитків їх мешканцям повноважень ФДМУ недостатньо, оскільки основними причинами, які зумовили такий стан речей, є відсутність єдиної концепції вирішення зазначеної проблеми, відсутність правової бази, що дала б змогу забезпечити захист громадян та створити дієвий механізм передання гуртожитків у комунальну власність територіальних громад, а також дефіцит коштів місцевих бюджетів на утримання гуртожитків та їх функціонування і незначні обсяги фінансової допомоги держави на ці цілі.

ФДМУ систематично працює над вирішенням питань, які порушують у своїх зверненнях громадяни України, а також докладає багато зусиль для висвітлення в засобах масової інформації проблемних питань з метою інформування населення та формування позитивної громадської думки про хід реформування власності в державі.

*Підготував начальник відділу розгляду звернень громадян
Володимир ТАРАСОВ*

ВИЩА АТЕСТАЦІЙНА КОМІСІЯ УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 3 грудня 2007 р. № 845

Про затвердження Переліку установ і організацій, до яких обов'язково надсилаються автореферати дисертацій

*Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 18 грудня 2007 р. за № 1377/14644
(Витяг)*

Відповідно до пункту 15 Порядку присудження наукових ступенів і присвоєння вченого звання старшого наукового співробітника, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 7 березня 2007 р. № 423, НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Перелік установ і організацій, до яких обов'язково надсилаються автореферати дисертацій, що додається.

2. Визнати такими, що втратили чинність, наказ ВАК України від 04.04.2000 № 177 «Про затвердження Переліку установ і організацій, до яких обов'язково надсилаються

автореферати дисертацій», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 13.06.2000 за № 351/4572, та наказ ВАК України від 05.10.07 № 629 «Про доповнення до Переліку установ і організацій, до яких обов'язково надсилаються автореферати дисертацій», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 15.10.07 за № 1174/14441.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на вченого секретаря ВАК України.

Голова ВАК України В. Ф. МАЧУПІН

40

ЗАРЕЄСТРОВАНО
в Міністерстві юстиції України
18 грудня 2007 р. за № 1377/14644

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Вищої атестаційної комісії України
03.12.07 № 845

ПЕРЕЛІК установ і організацій, до яких обов'язково надсилаються автореферати дисертацій

1. Секретаріат Президента України
(01220, Київ, вул. Банкова, 11)

2. Відділ з питань науки Кабінету Міністрів України
(01008, Київ, вул. М. Грушевського, 12/2)

3. Міністерство освіти і науки України
(01035, Київ, пр. Перемоги, 10)

4. Вища атестаційна комісія України
(01001, Київ, Хрещатик, 34)

5. Національна бібліотека України ім. В. І. Вернадського
(03039, Київ, проспект 40-річчя Жовтня, 3)

6. Національна парламентська бібліотека України
(01001, Київ, вул. М. Грушевського, 1)

7. Львівська наукова бібліотека ім. Василя Стефаника НАН України
(79000, Львів, вул. Стефаника, 2)

8. Одеська державна наукова бібліотека ім. М. Горького
(65026, Одеса, вул. Пастера, 13)

9. Харківська державна наукова бібліотека ім. В. Г. Короленка
(61003, Харків, пров. Короленка, 18)

- 10. Волинський державний університет ім. Лесі Українки**
(43025, Луцьк, просп. Волі, 13)
- 11. Дніпропетровський національний університет**
(49050, Дніпропетровськ, просп. Гагаріна, 72)
- 12. Донецький національний університет**
(83055, Донецьк, вул. Університетська, 24)
- 13. Запорізький державний університет**
(69600, Запоріжжя, вул. Жуковського, 66)
- 14. Київський національний університет ім. Тараса Шевченка**
(01033, Київ, вул. Володимирська, 64)
- 15. Львівський національний університет ім. Івана Франка**
(79002, Львів, вул. Університетська, 1)
- 16. Одеський національний університет ім. І. І. Мечникова**
(65026, Одеса, вул. Дворянська, 2)
- 17. Таврійський національний університет ім. В. І. Вернадського**
(95007, Сімферополь, вул. Вернадського, 4)
- 18. Сумський державний університет**
(40007, Суми, вул. Римського-Корсакова, 2)
- 19. Ужгородський національний університет**
(88000, Ужгород, вул. Підгірна, 46)
- 20. Східноукраїнський національний університет ім. Володимира Даля**
(91034, Луганськ, квартал Молодіжний, 20А)
- 21. Прикарпатський національний університет ім. Василя Стефаника**
(76025, Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 57)
- 22. Харківський національний університет ім. В. Н. Каразіна**
(61077, Харків, площа Свободи, 4)
- 23. Черкаський державний університет ім. Богдана Хмельницького**
(18031, Черкаси, бульвар Шевченка, 81)
- 24. Чернівецький національний університет ім. Юрія Федьковича**
(58012, Чернівці, вул. М. Коцюбинського, 2)
- 25. ФДУ «Російська державна бібліотека»**
(109019, Росія, Москва, ул. Воздвиженка, 3/5)

- 26. Державна установа «Національна бібліотека Беларусі»**
(220114, Республіка Беларусь, Минск, просп. Независимости, 116)
- 27. Національна бібліотека Узбекистану ім. Алішера Навої**
(700047, Республіка Узбекистан, Ташкент, ул. Хорезмская, 51)
- 28. Національна парламентська бібліотека Грузії ім. І. Чавчавадзе**
(0107, Грузія, Тбілісі, ул. П. Гудіашвілі, 7)
- 29. Державна установа Національна бібліотека Республіки Казахстан**
(050013, Республіка Казахстан, Алматы, просп. Абая, 14)
- 30. Азербайджанська національна бібліотека ім. М. Ф. Ахундова**
(Азербайджанська Республіка, AZ 1000, Баку, ул. Хагани, 29)
- 31. Національна бібліотека Республіки Молдова**
(Республіка Молдова, МД-2012, Кишинэу, ул. 31 августа 1989 г., 78А)
- 32. Національна бібліотека Киргизької Республіки**
(720040, Киргизстан, Бишкек, ул. Абрахманова, 208)
- 33. Національна бібліотека Республіки Таджикистан ім. Абулькасіма Фірдавсі**
(734711, Республіка Таджикистан, Душанбе, просп. Рудаки, 36)
- 34. Державна некомерційна організація «Національна бібліотека Вірменії»**
(375009, Республіка Армения, Єреван, ул. Теряна, 72)
- 35. Національна бібліотека Туркменістану ім. Сапармурата Туркменбаші**
(744000, Туркменістан, Ашхабад, пл. Нейтралитета)
- 36. Книжкова палата України**
(02660, Київ, просп. Гагаріна, 27)
- 37. Державна науково-технічна бібліотека України**
(03680, МСП, Київ, вул. Антоновича, 180)...
- ...43. Наукові установи та організації, в яких функціонують спеціалізовані вчені ради за спеціальністю поданої до захисту дисертації.

**ПЕРЕЛІК
юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в грудні 2007 року
угоду з Фондом державного майна України про продаж майна,
що перебуває у державній власності**

Код за ЄДРПОУ	Номер угоди	Дата укладення (переукладення) угоди	Повна назва юридичної особи	Фактичне місцезнаходження юридичної особи	Керівник
Автономна Республіка Крим					
20680994	708	05.12.07	ТОВ «Фірма «СТД-центр»	98609, м. Ялта, вул. Тімірязєва, 35, тел. (0654) 23-40-69, 32-77-30	Буздаков Лев Миколайович
31257637	719	12.12.07	Товарна біржа «Кримська аграрна біржа»	95006, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург, 17, тел. (0652) 51-27-14, 51-27-12	Ігнатенко Анатолій Сергійович
24504225	772	26.12.07	Підприємство «Мінмакс»	95493, м. Сімферополь, Московське шосе, 11-й км, тел. (0652) 24-76-25	Гірняк Микола Миколайович
Дніпропетровська область					
32397054	718	11.12.07	Товарна біржа «Центральна»	51400, м. Павлоград, вул. Дніпровська, 127/24, тел. (0563) 20-08-88	Шинкаренко Наталія Михайлівна
34734763	699	03.12.07	Товарна біржа «Дніпропетровська біржа»	49000, м. Дніпропетровськ, просп. К. Маркса, 59а, тел. (056) 790-20-60, 790-32-99	Сидельник Тетяна Олексіївна
30010264	728	14.12.07	Товарна біржа «Альянс»	49051, м. Дніпропетровськ, вул. Б. Хмельницького, 16, тел. (056) 721-59-20	Сілін Руслан Сергійович
13420399	749	19.12.07	Придніпровська товарна біржа	49000, м. Дніпропетровськ, Набережна В. І. Леніна, 15а, тел. (0562) 35-77-45, (056) 744-27-16	Камеко Вадим Федорович
Донецька область					
31317567	740	18.12.07	Товарна біржа «Маріупольська універсальна товарна біржа ім. П. Ф. Дейнеги»	87549, м. Маріуполь, просп. Металургів, 99, тел. (062) 33-43-89, 53-21-73	Халіулїна Олена Миколаївна
31907023	731	14.12.07	Товарна біржа «Донбас»	83000, м. Донецьк, просп. Ілліча, 4а, тел. (062) 349-30-01	Новікова Тетяна Василівна
30615551	771	26.12.07	ПП «Регіональний центр сприяння підприємству»	85143, Донецька обл., Костянтинівський район, с. Ілліча, вул. Кринична, 28	Штагер Дмитро Олександрович
Кіровоградська область					
34548259	701	04.12.07	Товарна біржа «Кіровоградська універсальна товарна біржа»	25002, м. Кіровоград, вул. Радянська, 4, тел. (0522) 32-30-07, 32-30-06	Олійник Ірина Петрівна
2944863	741	18.12.07	Кіровоградська регіональна торгово-промислова палата	25022, м. Кіровоград, вул. К. Маркса, 55, тел. (0522) 24-02-89	Харитоновна Валентина Сергіївна

Продовження переліку

Код за ЄДРПОУ	Номер угоди	Дата укладення (переукладення) угоди	Повна назва юридичної особи	Фактичне місцезнаходження юридичної особи	Керівник
Луганська область					
34202093	733	17.12.07	ПП «Аукціонний центр»	91000, м. Луганськ, вул. Курчатова, 11, кімн. 16, тел. (0642) 50-56-88	Воропаєва Тетяна Володимирівна
Львівська область					
20810095	720	12.12.07	ПП «Фірма «Сомгіз»	79012, м. Львів, вул. Сахарова, 46, тел. (0322) 44-30-91, 44-30-92	Кравець Леся Михайлівна
25545373	724	13.12.07	Товарна біржа «Українська інвестиційна»	79011, м. Львів, вул. Вітовського, 18, тел. (0322) 25-50-07, 25-50-89	Оленчин Ростислав Богданович
Одеська область					
22475407	555	12.12.07	ТОВ «Регіональне агентство з розвитку економіки»	65058, м. Одеса, Французький бульвар, 46, тел. (048) 714-33-49, (0482) 63-42-41	Вітошко Ігор Іванович
Харківська область					
25611578	732	17.12.07	ТОВ «Універсальна біржа «Гермес»	61002, м. Харків, вул. Миросицька, 60, тел. (057) 714-94-67, 714-00-04	Єсаков Валентин Сергійович
Черкаська область					
21364947	722	12.12.07	Товариство з додатковою відповідальністю «Агентство нерухомості «МАРТ»	18002, м. Черкаси, вул. Смілянська, 23, тел. (0472) 36-10-10	Моторний Михайло Анатолійович
Чернігівська область					
22820040	742	18.12.07	ТОВ «ТОТ»	14005, м. Чернігів, вул. Київська, 14а, тел. (0462) 62-67-15	Рудницька Ірина Вікторівна
м. Київ					
32710756	717	11.12.07	Універсальна товарна біржа «Національні ресурси»	01001, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 10а, тел. (044) 230-93-85, 230-93-04	Мосієнко Микола Федорович
30057035	715	07.12.07	Товарна біржа «Всеукраїнська біржа нерухомості»	03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 3, оф. 706/2, тел. (044) 496-32-84, 496-32-86	Литвин Юрій Антонович
34603178	739	18.12.07	ТОВ «Аукціонний центр «Контракт»	03178, м. Київ, вул. Фрунзе, 127, тел. (044) 467-76-56	Нікіпелов Сергій Олексійович
25594532	777	26.12.07	Товарна біржа «Центральна»	01004, м. Київ, вул. Басейна, 10, оф. 29, тел. (044) 289-46-15, 234-01-83	Маковський В'ячеслав Георгійович
21552117	759	25.12.07	Державне підприємство «Укроборонсервіс»	01021, м. Київ, вул. Грушевського, 30/1, тел. (044) 586-62-45, 586-62-56	Шарапов Олександр Михайлович

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України

(Витяг)*

Розділ I ЗАКОН УКРАЇНИ Про Державний бюджет України на 2008 рік

Стаття 1. Визначити доходи Державного бюджету України на 2008 рік у сумі 215 359 392,3 тис. гривень, у тому числі доходи загального фонду Державного бюджету України – у сумі 168 965 709,3 тис. гривень та доходи спеціального фонду Державного бюджету України – у сумі 46 393 683 тис. гривень.

Затвердити видатки Державного бюджету України на 2008 рік у сумі 232 372 003,8 тис. гривень, у тому числі видатки загального фонду Державного бюджету України – у сумі 186 738 567,2 тис. гривень та видатки спеціального фонду Державного бюджету України – у сумі 45 633 436,6 тис. гривень...

...Установити граничний розмір дефіциту Державного бюджету України на 2008 рік у сумі 18 822 212,1 тис. гривень, у тому числі граничний розмір дефіциту загального фонду Державного бюджету України – у сумі 17 922 651,9 тис. гривень та граничний розмір дефіциту спеціального фонду Державного бюджету України – у сумі 899 560,2 тис. гривень...

Стаття 2. Установити, що до доходів загального фонду Державного бюджету України на 2008 рік належать:

...17) частина прибутку (доходу) господарських організацій, що вилучається до бюджету (крім надходження коштів від Державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом» відповідно до статті 7 Закону України «Про впорядкування питань, пов'язаних із забезпеченням ядерної безпеки»), та дивіденди (доход), нараховані на акції (частки, паї) господарських товариств, які є у державній власності...

...22) 10 відсотків коштів від продажу земельних ділянок несільськогосподарського призначення, що перебувають у державній

власності, до розмежування земель державної та комунальної власності (крім земельних ділянок, визначених пунктом 29 статті 7 та абзацом третім пункту 1 частини першої статті 52 цього Закону); 100 відсотків надходжень від продажу земельних ділянок несільськогосподарського призначення, що перебувають у державній власності (після розмежування земель державної та комунальної власності)...

...31) надходження коштів від реалізації надлишкового озброєння, військової та спеціальної техніки, іншого майна Збройних Сил України (крім надходжень від реалізації об'єктів нерухомого військового майна, у тому числі разом із земельними ділянками, на яких вони розташовані);

32) 50 відсотків плати за оренду майна (крім військового майна і майна Національної академії наук України та галузевих академій наук), що належить бюджетним установам, які утримуються за рахунок державного бюджету...

...41) надходження від плати за оренду цілісних майнових комплексів та іншого державного майна (крім надходжень, визначених пунктом 32 цієї статті)...

Стаття 3. Установити, що підприємства, частка держави у статутному фонді яких перевищує 50 відсотків, господарські товариства, більше ніж 50 відсотків акцій (часток, паїв) яких знаходиться у статутних фондах інших господарських товариств, акціонером яких є держава і володіє в них контрольним пакетом акцій, а також дочірні підприємства, представництва та філії таких підприємств і товариств, учасники договорів про спільну діяльність, та/або уповноважені особи договорами про спільну діяльність, укладеними за участю зазначених підприємств, щомісячно здійснюють продаж:

нафти сирової і газового конденсату власного видобутку (видобутих на підставі спеціальних дозволів на користування надрами), крім обсягів, які використовуються на власні технологічні потреби, а також газу скрапленого – виключно на біржових аукціонах у порядку, вста-

* Текст Закону відповідає надрукованому в газеті «Голос України» від 4 січня 2008 р. № 2. – Прим. ред.

новленому Кабінетом Міністрів України;

всього природного газу (у тому числі нафтового (попутного) газу) власного видобутку (видобутого на підставі спеціальних дозволів на користування надрами) для формування ресурсу природного газу, що використовується для потреб населення, безпосередньо суб'єкту, уповноваженому Кабінетом Міністрів України на формування такого ресурсу, за ціною, затвердженою Національною комісією регулювання електроенергетики України для кожного суб'єкта господарювання, визначеного в абзаці першому цієї статті.

Установити, що за рахунок природного газу (у тому числі нафтового (попутного) газу), що видобувається суб'єктами господарювання, визначеними в абзаці першому цієї статті, формується та використовується у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, ресурс природного газу, що використовується для потреб населення.

З метою дотримання норм цієї статті передавання нафти сирової, газового конденсату, природного газу, у тому числі нафтового (попутного) та скрапленого, на умовах договорів комісії, давальницької переробки, інших договорів, які не передбачають передавання права власності на них, не допускається.

Дія цієї статті поширюється виключно на тих учасників договорів про спільну діяльність, відповідно до яких вартість вкладу підприємств, частка держави у статутному фонді яких перевищує 50 відсотків, господарських товариств, більше ніж 50 відсотків акцій (часток, паїв) яких знаходиться у статутних фондах інших господарських товариств, акціонером яких є держава і володіє в них контрольним пакетом акцій, а також дочірніх підприємств, представництв та філій таких підприємств і товариств перевищує 50 відсотків загальної вартості вкладів учасників договорів про спільну діяльність...

Стаття 7. Установити, що джерелами формування спеціального фонду Державного бюджету України на 2008 рік у частині доходів є:

...29) 90 відсотків коштів, отриманих від продажу земельних ділянок несільськогосподарського призначення, що перебувають у державній власності, на яких розташовані об'єкти, які підлягають приватизації...

...32) надходження від реалізації об'єктів нерухомого військового майна Збройних Сил України, у тому числі разом із земельними ділянками, на яких вони розташовані...

Стаття 10. Установити на 31 грудня 2008 року граничний розмір державного боргу Ук-

раїни в сумі 85.960.062,3 тис. гривень...

Стаття 12. Установити, що у 2008 році державні підприємства, в тому числі господарські товариства, у статутному фонді яких державі належить 50 та більше відсотків акцій, здійснюють внутрішні довгострокові (більше одного року) та зовнішні запозичення, надають гарантії або є поручителями за погодженням з Міністерством фінансів України, внутрішні короткострокові запозичення (до одного року) – за погодженням з відповідними органами центральної виконавчої влади, у сфері діяльності яких вони знаходяться...

Стаття 18. Установити, що до надходжень фінансування загального фонду Державного бюджету України на 2008 рік належать:

...2) кошти, одержані від приватизації державного майна та інших надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації та кредитуванням підприємств, а також кошти, які надійдуть від сплати штрафів та пені за невиконання власниками приватизованих об'єктів умов договорів їх купівлі-продажу, з урахуванням пункту 2 статті 19 цього Закону...

Стаття 19. Установити, що джерелами формування спеціального фонду Державного бюджету України на 2008 рік у частині фінансування є:

...2) 90 відсотків коштів, які надійдуть від приватизації об'єктів незавершеного будівництва, що споруджувалися відповідно до Чорнобильської будівельної програми, але не більше ніж 1.462,5 тис. гривень...

Стаття 22. Фонду державного майна України забезпечити в 2008 році надходження до Державного бюджету України коштів, отриманих від приватизації державного майна, відповідно до пункту 2 статті 18 та до пункту 2 статті 19 цього Закону, у сумі не менш як 8 602 206,7 тис. гривень...

...**Стаття 24.** На часткову зміну частини другої статті 21 Закону України «Про приватизацію державного майна» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 17, ст. 122; 2002 р., № 12 – 13, ст. 92; 2003 р., № 10 – 11, ст. 86; 2005 р., № 7 – 8, ст. 162, № 17 – 19, ст. 267; 2006 р., № 4, ст. 59, № 9 – 11, ст. 96) дозволити в процесі приватизації державного майна оплату його вартості у вільно конвертованій іноземній валюті...

Стаття 33. Установити, що у 2008 році розрахунки з погашення зобов'язань держави по знецінених грошових заощадженнях громадян в установах Ощадного банку колишнього СРСР та державних цінних паперів колишнього СРСР здійснюються за рахунок відповідної

субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам шляхом оплати такими громадянами електричної і теплової енергії, природного газу, твердого палива, послуг водопостачання і водовідведення, квартирної плати, в рахунок податкового боргу, у тому числі розстроченого, підприємств (структурних підрозділів підприємств) житлово-комунального господарства, паливно-енергетичного комплексу та інших підприємств, що надають ці послуги, за видами податків, визначеними у пункті 42 статті 7 цього Закону, та за рахунок інших податків і зборів (обов'язкових платежів), що зараховуються до Державного бюджету України, а також пені, штрафних санкцій, нарахованих у зв'язку з порушенням податкового законодавства, повернення бюджетних позичок та кредитів у тому числі шляхом переводу боргу.

Зазначені розрахунки проводяться територіальними органами Державного казначейства України, які відкривають усім учасникам спеціальні рахунки.

Кабінету Міністрів України встановити порядок проведення таких розрахунків та розподілу зазначеної субвенції в розрізі місцевих бюджетів...

Стаття 37. Установити, що у 2008 році кошти, отримані до спеціального фонду Державного бюджету України згідно з окремими пунктами статей 7, 19 та 36 цього Закону, спрямовуються відповідно на:

...47) компенсацію витрат державних органів приватизації на виготовлення земельної документації та організацію продажу земельних ділянок несільськогосподарського призначення, що перебувають у державній власності, на яких розташовані об'єкти, які підлягають приватизації (за рахунок 0,2 відсотка джерел, визначених пунктом 29 статті 7 цього Закону)...

Стаття 45. Установити, що у 2008 році суми дотації вирівнювання місцевим бюджетам перераховуються управліннями Державного казначейства України в Автономній Республіці Крим, областях та місті Севастополі шляхом застосування нормативів щоденних відрахувань від доходів загального фонду Державного бюджету України, що надійшли на аналітичні рахунки обліку доходів Державного бюджету України на відповідній території...

...До доходів загального фонду Державного бюджету України, за рахунок яких здійснюється перерахування дотацій вирівнювання, включаються:

...11) плата за оренду цілісних майнових

комплексів та іншого державного майна...

Стаття 52. Установити, що джерелами формування спеціального фонду місцевих бюджетів у 2008 році є:

1) надходження до бюджету розвитку місцевих бюджетів, які включають:

кошти від відчуження майна, яке належить Автономній Республіці Крим, та майна, що перебуває у комунальній власності;

90 відсотків коштів від продажу земельних ділянок несільськогосподарського призначення, що перебувають у державній власності до розмежування земель державної і комунальної власності (крім земельних ділянок несільськогосподарського призначення, що перебувають у державній власності, на яких розташовані об'єкти, які підлягають приватизації, 10 відсотків від продажу яких зараховується до відповідних бюджетів місцевого самоврядування, а також земельних ділянок, які знаходяться на території Автономної Республіки Крим, кошти від продажу яких зараховуються у розмірі 35 відсотків – до бюджету Автономної Республіки Крим та 55 відсотків – до бюджетів місцевого самоврядування Автономної Республіки Крим); 100 відсотків коштів від продажу земельних ділянок несільськогосподарського призначення, що перебувають у комунальній власності (після розмежування земель державної та комунальної власності);

надходження дивідендів, нарахованих на акції (частки, паї) господарських товариств, що є у власності відповідної територіальної громади...

...Стаття 61. Установити, що державні унітарні підприємства (крім державного підприємства обслуговування повітряного руху України «Укрерорух» відповідно до Закону України «Про приєднання України до Багатосторонньої угоди про сплату маршрутних зборів») та їх об'єднання сплачують до Державного бюджету України частину чистого прибутку (доходу) в розмірі 15 відсотків, зменшеного на суму нарахованих і сплачених дивідендів відповідно до пункту 7.8 статті 7 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств».

Порядок відрахування частини чистого прибутку (доходу) встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Установити, що комунальні унітарні підприємства та їх об'єднання сплачують до загального фонду місцевих бюджетів частини чистого прибутку (доходу) відповідно до порядку і нормативів, які встановлюються відповідними радами.

Частина чистого прибутку (доходу) спла-

чується до Державного бюджету України або місцевих бюджетів наростаючим підсумком щоквартальної фінансово-господарської діяльності у 2008 році у строки, встановлені для сплати податку на прибуток підприємств.

Державними підприємствами енергетичної галузі чистий прибуток, з якого розраховується та сплачується частина чистого прибутку (доходу), зменшується на суму цільових коштів (обсяг інвестиційної складової), що надійшли у складі тарифу і спрямовуються на виконання інвестиційних проектів, рішення по яких приймаються Кабінетом Міністрів України.

Державні унітарні підприємства та їх об'єднання подають розрахунок частини чистого прибутку (доходу) разом з фінансовою звітністю, складеною відповідно до положень (стандартів) бухгалтерського обліку, до органів Державної податкової служби у строки, передбачені для подання декларації з податку на прибуток.

Установити, що господарські товариства, 50 і більше відсотків акцій (часток, паїв) яких знаходиться у статутних фондах господарських товариств, акціонером яких є держава і володіє в них контрольним пакетом акцій, сплачують безпосередньо до Державного бюджету України дивіденди, нараховані за результатами фінансово-господарської діяльності за 2007 рік пропорційно розміру державної частки (акцій, паїв) у статутних фондах господарських товариств, акціонером яких є держава і володіє в них контрольним пакетом акцій.

Установити, що господарські організації за результатом фінансово-господарської діяльності 2007 року сплачують частину чистого прибутку (доходу) до загального фонду державного бюджету відповідно до статті 63 Закону України «Про Державний бюджет України на 2007 рік» (крім частини чистого прибутку (доходу), сплаченої у 2007 році відповідно до зазначеної статті)...

Стаття 63. Заборонити у 2008 році: реструктуризацію заборгованості суб'єктів господарювання перед державою за кредитами, залученими державою або під державні гарантії, бюджетними позичками та фінансовою допомогою, наданою на поворотній основі, крім розстрочення її сплати під час санації такого суб'єкта господарювання за участю інвестора, який бере на себе солідарні зобов'язання щодо погашення такої заборгованості у термін не більше ніж на три роки. При цьому, сума пені, яка нарахована внаслідок невиконання

позичальником зобов'язань за таким кредитом, бюджетною позичкою або фінансовою допомогою на реструктуровану суму заборгованості, списується;

списання заборгованості суб'єктів господарювання перед державою за кредитами, залученими державою або під державні гарантії, бюджетними позичками та фінансовою допомогою, наданою на поворотній основі, крім заборгованості суб'єктів господарювання, визнаних у встановленому порядку банкрутами, вимоги щодо погашення заборгованості яких не були задоволені у зв'язку з недостатністю їх активів;

надання відстрочок щодо термінів сплати податкових зобов'язань суб'єктів господарювання за податками, зборами (обов'язковими платежами).

Стаття 64. Установити, що у 2008 році по населених пунктах, грошову оцінку земель яких не проведено, застосовуються ставки земельного податку, встановлені частиною другою статті 7 Закону України «Про плату за землю», збільшені в 3,1 раза.

По сільськогосподарських угіддях та землях населених пунктів, грошову оцінку яких проведено і уточнено станом на 1 січня 2008 року, застосовуються ставки земельного податку, встановлені статтею 6 та частиною першою статті 7 Закону України «Про плату за землю»...

Стаття 67. З метою приведення окремих норм законів у відповідність із цим Законом зупинити на 2008 рік дію:

...14) частини шостої статті 11, частини другої статті 36 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 42 – 43, ст. 378; 2001 р., № 10, ст. 44; 2007 р., № 3, ст. 31, № 7 – 8, ст. 66);

15) статті 3, статті 22 Закону України «Про плату за землю» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 45, ст. 238; 2000 р., № 14 – 15 – 16, ст. 121; 2001 р., № 2 – 3, ст. 10; 2002 р., № 12 – 13, ст. 92; 2003 р., № 10 – 11, ст. 86; 2004 р., № 17 – 18, ст. 250; 2005 р., № 7 – 8, ст. 162, № 17 – 19, ст. 267; 2006 р., № 9 – 11, ст. 96; 2007 р., № 7 – 8, ст. 66)...

...18) частини другої статті 127 (щодо продажу земельних ділянок державної та комунальної власності за конкурсом), частини першої (щодо проведення земельних торгів у формі конкурсу) та частини третьої статті 135 Земельного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3 – 4, ст. 27; 2007

р., № 7 – 8, ст. 66)...

Стаття 72. Установити, що надходження в сумі 368.263,3 тис. гривень від реалізації об'єктів нерухомого військового майна Збройних Сил України, у тому числі разом із земельними ділянками, на яких вони розташовані, зараховуються до спеціального фонду державного бюджету та спрямовуються на підготовку, реформування і розвиток Збройних Сил України.

Будь-які зобов'язання та платежі за рахунок цих надходжень здійснюються виключно в межах коштів, що надійшли до спеціального фонду бюджету...

Стаття 75. Установити, що в 2008 році продаж об'єктів нерухомого військового майна, у тому числі разом із земельними ділянками, на яких вони розташовані, здійснюється на відкритих аукціонах у порядку та за переліком, визначеними Кабінетом Міністрів України.

Стаття 76. Установити, що у 2008 році передача в оренду державного та комунального майна здійснюється виключно на конкурсних засадах, крім державного та комунального майна, що передається в оренду бюджетним установам, музеям, підприємствам і громадським організаціям у сфері культури і мистецтв (у тому числі національним творчим спілкам та їх членам під творчі майстерні), Пенсійному фонду України та його органам, державним видавництвам та підприємствам книгорозповсюдження.

При визначенні орендних ставок за комунальне майно в містах обласного значення, містах Києві та Севастополі, орендні ставки за державне майно, які затверджуються Кабінетом Міністрів України, є індикативними і застосовуються як стартові при проведенні конкурсу.

Стаття 77. Установити, що у 2008 році продаж визначених Законом України «Про особливості приватизації об'єктів незавершеного будівництва» об'єктів незавершеного будівництва здійснюється на відкритих аукціонах разом із земельною ділянкою, на якій розташовано об'єкт незавершеного будівництва. Кошти від продажу цих об'єктів спрямовуються до Державного бюджету України в повному обсязі або до відповідного місцевого бюджету у разі, якщо земельна ділянка, на якій розташований такий об'єкт, перебуває в комунальній власності...

Стаття 79. Установити, що надходження від приватизації державного майна понад обсяги, визначені статтею 33 цього Закону, спрямовуються на додаткову компенсацію громадянам втрат від знецінення грошових заощад-

жень у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України за погодженням з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету...

Стаття 82. Установити, що у 2008 році продаж земельних ділянок державної та комунальної власності здійснюється виключно на конкурентних засадах (аукціонах), крім викупу земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти нерухомого майна, що є власністю покупців цих ділянок, в яких відсутні акції (частки, паї), що належать державі...

Розділ II ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ДЕЯКИХ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТІВ УКРАЇНИ

...2. У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3 – 4, ст. 27, № 12 – 13, ст. 92; 2003 р., № 28, ст. 213, № 30, ст. 247, № 38, ст. 313; 2004 р., № 7, ст. 48, ст. 57, № 8, ст. 67, № 26, ст. 361, № 35, ст. 416; 2005 р., № 2, ст. 25, № 4, ст. 83, ст. 103; 2006 р., № 9 – 11, ст. 96, № 21, ст. 170, № 26, ст. 209; 2007 р., № 7 – 8, ст. 66, № 9, ст. 78, № 33, ст. 440):

1) статтю 15 доповнити пунктом «и» такого змісту:

«и) продаж земель сільськогосподарського призначення, крім земель, переданих у приватну власність, та земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти, які підлягають приватизації»;

2) доповнити Кодекс статтею 17¹ такого змісту:

«Стаття 17¹. Повноваження державних органів приватизації у галузі земельних відносин

Державні органи приватизації здійснюють розпорядження (крім відчуження земель, на яких розташовані об'єкти, що не підлягають приватизації) землями, на яких розташовані державні, в тому числі казенні підприємства, господарські товариства, у статутних фондах яких державі належать частки (акції, паї), об'єкти незавершеного будівництва та законсервовані об'єкти, а також продаж земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти, які підлягають приватизації»;

3) у статті 84:

а) частину другу після слів «районних державних адміністрацій» доповнити словами «державних органів приватизації, центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів»;

б) частину третю доповнити пунктом «ж» такого змісту:

«ж) земельні ділянки, на яких розташовані

державні, в тому числі казенні підприємства, господарські товариства, у статутних фондах яких державі належать частки (акції, паї), об'єкти незавершеного будівництва та законсервовані об'єкти»;

4) частину першу статті 116 після слів «органів місцевого самоврядування» доповнити словами «або державних органів приватизації, або центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів»;

5) доповнити частину першу статті 124 абзацами другим та третім такого змісту:

«Набуття права оренди земельних ділянок, що перебувають у державній або комунальній власності, здійснюється виключно на аукціонах, крім земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти нерухомого майна, які перебувають у власності громадян і юридичних осіб і в яких відсутні акції (частки, паї), що належать державі.

Не допускається проведення аукціонів щодо ділянок, які (або будівлі на яких) орендують бюджетні установи, музеї, підприємства і громадські організації у сферах культури і мистецтв (у тому числі національні творчі спілки та їх члени (під творчі майстерні)»;

б) у статті 127:

а) частину першу після слів «органи місцевого самоврядування» доповнити словами «державні органи приватизації і центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів»;

б) частину другу викласти у такій редакції:

«2. Продаж земельних ділянок державної та комунальної власності громадянам та юридичним особам здійснюється на конкурентних засадах (аукціон), крім викупу земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти нерухомого майна, що є власністю покупців цих ділянок, в яких відсутні акції (частки, паї), що належать державі»;

7) у статті 128:

а) у частині першій:

після слів «земельних ділянок державної» доповнити словами «крім земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти, які підлягають приватизації, і земель сільськогосподарського призначення»;

доповнити абзацами другим та третім такого змісту:

«Продаж громадянам і юридичним особам земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти, які підлягають приватизації, здійснюється державними органами приватизації у порядку, що затверджує Кабінет Міністрів України.

Продаж громадянам і юридичним особам

земель сільськогосподарського призначення здійснюється центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів у порядку, що затверджує Кабінет Міністрів України»;

б) перше речення абзацу першого частини другої доповнити словами «або державного органу приватизації, або центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів»;

в) частину третю після слів «міська рада» доповнити словами «або державний орган приватизації, або центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів»;

г) частину шосту після слів «міської ради» доповнити словами «державного органу приватизації, центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів»;

г) доповнити частиною одинадцятою такого змісту:

«11. Кошти, отримані від продажу земельних ділянок, що перебувають у державній власності, на яких розташовані об'єкти, які підлягають приватизації, а також земель сільськогосподарського призначення зараховуються державними органами приватизації або центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів до державного та місцевих бюджетів у порядку, визначеному законом про Державний бюджет України»;

8) у статті 129:

а) у частині першій:

після слів «у власності держави» доповнити словами «крім земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти, які підлягають приватизації»;

доповнити абзацом другим такого змісту:

«Продаж земельних ділянок, що перебувають у державній власності, на яких розташовані об'єкти, які підлягають приватизації, іноземним державам та іноземним юридичним особам здійснюється державними органами приватизації за погодженням з Кабінетом Міністрів України»;

б) перше речення частини п'ятої доповнити словами «і державного органу приватизації»;

в) частину шосту доповнити абзацом другим такого змісту:

«Розгляд клопотання і продаж земельних ділянок, що перебувають у державній власності, на яких розташовані об'єкти, які підлягають приватизації, здійснюються державними органами приватизації після отримання погодження Кабінету Міністрів України»;

9) текст статті 134 викласти в такій редакції:

«Земельні ділянки державної або комунальної власності, призначені для продажу

суб'єктам підприємницької діяльності, підлягають продажу на конкурентних засадах (земельні торги), крім викупу земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти нерухомого майна, що є власністю покупців цих ділянок, в яких відсутні акції (частки, паї), що належать державі»;

10) у статті 135:

а) частину першу викласти в такій редакції:

«1. Земельні торги проводяться у формі аукціону»;

б) частину третю виключити;

11) у статті 136:

а) частину першу викласти в такій редакції:

«1. Органи державної влади або органи місцевого самоврядування, або державні органи приватизації, або центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів, уповноважені приймати рішення про відчуження земель, що перебувають у державній або комунальній власності, визначають переліки земельних ділянок, призначених для продажу суб'єктам підприємницької діяльності на земельних торгах»;

б) абзац перший частини другої викласти в такій редакції:

«1. Земельна ділянка, призначена для продажу суб'єктам підприємницької діяльності на земельних торгах, виставляється на земельні торги після»;

в) пункт «г» частини третьої доповнити словами «яка не може бути нижчою оцінки земельної ділянки за цінами, що склалися на земельних аукціонах у відповідному населеному пункті або районі населеного пункту»;

12) у статті 137:

а) пункт «в» частини другої доповнити словами «яка не може бути нижчою оцінки земельної ділянки за цінами, що склалися на земельних аукціонах у відповідному населеному пункті або районі населеного пункту»;

б) частину третю викласти в такій редакції:

«3. Організатором земельних торгів є орган державної влади чи орган місцевого самоврядування, чи державний орган приватизації, чи центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів, уповноважений здійснювати відчуження земельної ділянки, призначеної для продажу, або державний виконавець відповідно до рішення суду. Проведення земельних торгів здійснює юридична особа, яка має дозвіл (ліцензію) на проведення земельних торгів, на підставі договору з відповідним органом державної влади чи органом місцевого самоврядування, чи державним органом приватизації, чи центральним органом виконавчої

влади з питань земельних ресурсів»;

13) У розділі Х «Перехідні положення»:

1) пункт 12 викласти в такій редакції:

«12. До розмежування земель державної і комунальної власності повноваження щодо розпорядження землями (крім земель, переданих у приватну власність, та земель, зазначених в абзаці третьому цього пункту) в межах населених пунктів здійснюють відповідні сільські, селищні, міські ради, а за межами населених пунктів – відповідні органи виконавчої влади.

Центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів здійснює продаж земель сільськогосподарського призначення, крім земель, переданих у приватну власність, та земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти, які підлягають приватизації.

Державні органи приватизації здійснюють розпорядження (крім відчуження земель, на яких розташовані об'єкти, що не підлягають приватизації) землями, на яких розташовані державні, в тому числі казенні підприємства, господарські товариства, у статутних фондах яких державі належать частки (акції, паї), об'єкти незавершеного будівництва та законсервовані об'єкти, а також продаж земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти, які підлягають приватизації»;

2) у пункті 14, абзаці першому пункту 15 слова та цифри «до 1 січня 2008 року» замінити словами «до набрання чинності законами України про державний земельний кадастр та про ринок земель», а в абзаці другому підпункту «б» пункту 15 слова «з 1 січня 2008 року» виключити».

3. У Законі України «Про приватизацію державного майна» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 17, ст. 122):

1) у частині другій статті 3 слова «земельного та житлового фондів» замінити словами «житлового фонду»;

2) частину першу статті 5 доповнити абзацом такого змісту:

«земельні ділянки, на яких розташовані об'єкти, які підлягають приватизації»;

3) частину третю статті 7 доповнити абзацом такого змісту:

«здійснюють розпорядження (крім відчуження земель, на яких розташовані об'єкти, що не підлягають приватизації) землями, на яких розташовані державні, в тому числі казенні підприємства, господарські товариства, у статутних фондах яких державі належать частки (акції, паї), об'єкти незавершеного будівництва та законсервовані об'єкти, а також

продаж земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти, які підлягають приватизації»;

4) частину другу статті 13 після слів «державного органу приватизації» доповнити словами «центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів»;

5) у статті 14:

а) частину першу після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

«центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів».

У зв'язку з цим абзаци п'ятий і шостий вважати відповідно абзацами шостим і сьомим;

б) абзац четвертий частини другої доповнити словами «та технічний паспорт земельної ділянки державної власності, яка підлягає продажу державним органом приватизації»;

6) доповнити статтю 18¹ такого змісту:

«Стаття 18¹. Відчуження земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, які підлягають приватизації

1. Державні органи приватизації у порядку, що затверджується Кабінетом Міністрів України, здійснюють продаж земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, які підлягають приватизації.

2. Продаж земельної ділянки державної власності здійснюється після:

а) визначення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) та закріплення їх межовими знаками;

б) виготовлення технічної документації щодо продажу земельної ділянки, яка включає її технічний паспорт.

3. Вартість земельної ділянки визначається на підставі її експертної грошової оцінки, яка проводиться за методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

4. Покупці об'єктів, які підлягають приватизації, разом з об'єктами приватизації здійснюють придбання земельних ділянок, які перебувають під ними, на аукціонах. Земельні ділянки, що не підлягають продажу відповідно до Земельного кодексу України, надаються в довгострокову оренду з умовою наступного їх придбання орендарем, у разі зняття заборони на продаж зазначених ділянок.

5. Відчуження земельних ділянок державної власності здійснюється за договорами купівлі-продажу, укладеними з урахуванням вимог Земельного кодексу України»;

7) статтю 23 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Кошти, отримані від продажу земельних ділянок, що перебувають у державній власності, на яких розташовані об'єкти, які підля-

гають приватизації, зараховуються державними органами приватизації до державного та місцевих бюджетів у порядку, визначеному законом про Державний бюджет України»;

8) у статті 27:

а) частину другу після абзацу дванадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«подальшого використання земельної ділянки відповідно до вимог Земельного кодексу України».

У зв'язку з цим абзаци тринадцятий – дев'ятнадцятий вважати відповідно абзацами чотирнадцятим – двадцятим;

б) абзац другий частини четвертої після слів «приватизований об'єкт» доповнити словами «та земельну ділянку» і після слів «об'єкта приватизації» доповнити словами «та земельної ділянки»;

в) частину дев'яту доповнити словами «включаючи земельну ділянку»;

9) у частині четвертій статті 29;

абзац перший після слів «об'єкт приватизації» доповнити словами «включаючи земельну ділянку»;

абзац другий після слів «викуп об'єкта» доповнити словами «включаючи земельну ділянку».

4. У Законі України «Про розмежування земель державної та комунальної власності» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 35, ст. 411; 2006 р., № 9 – 11, ст. 96; 2007 р., № 7 – 8, ст. 66):

1) статтю 6 доповнити абзацом такого змісту:

«земельні ділянки, на яких розташовані державні, в тому числі казенні підприємства, господарські товариства, у статутних фондах яких державі належать частки (акції, паї), об'єкти незавершеного будівництва та законсервовані об'єкти;

2) частину першу статті 8 після слів «установ та організацій» доповнити словами «меж земельних ділянок, на яких розташовані державні, в тому числі казенні підприємства, господарські товариства, у статутних фондах яких державі належать частки (акції, паї), об'єкти незавершеного будівництва та законсервовані об'єкти»...

Розділ III ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Розділ I цього Закону набирає чинності з 1 січня 2008 року і діє по 31 грудня 2008 року.

2. Розділ II цього Закону набирає чинності з 1 січня 2008 року...

...Розділ II «Внесення змін до деяких законодавчих актів України» діє до 31 грудня 2008 року...

...5. Кабінету Міністрів України:

...3) протягом двох місяців за участю профільних комітетів Верховної Ради України проаналізувати внесені зміни до деяких законодавчих актів України, що містяться в розділі II цього Закону, та підготувати відповідні пропозиції для їх розгляду у Верховній Раді України у березні 2008 року;

4) розробити протягом двох місяців з дня набрання чинності цим Законом проект Державної програми економічного і соціального розвитку України на 2008 рік та подати його на розгляд Верховної Ради України одночасно з проектом закону про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України»;

5) підготувати на основі результатів моніторингу виконання розділу I цього Закону протягом січня – лютого 2008 року та внести до 1 березня 2008 року проект закону про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України», врахувавши:

доручення Кабінету Міністрів України, визначені пунктом 6 Постанови Верховної Ради України від 28 грудня 2007 року № 106-VI «Про прийняття у першому читанні проекту Закону України про Державний бюджет України на

2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України»;

пропозицію щодо звільнення релігійних організацій від конкурсу під час передачі їм в оренду державного та комунального майна...

...6) до 1 квітня 2008 року внести на розгляд Верховної Ради України проекти законів про ринок земель та про Державний земельний кадастр, узгоджені із законами України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень», «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про нотаріат» та Цивільним кодексом України, зокрема в частині функціонування єдиної державної автоматизованої інформаційної системи відомостей та документів стосовно земельних ділянок, іншого нерухомого майна, їх правового режиму, та спрямовані на усунення невиправданих ускладнень під час реалізацій громадянами, юридичними особами конституційних прав власності на землю та прав користування земельними ділянками, іншими об'єктами нерухомого майна;

7) забезпечити протягом двох місяців з дня набрання чинності цим Законом прийняття передбачених цим Законом нормативно-правових актів.

Президент України **В. ЮЩЕНКО**

м. Київ
28 грудня 2007 року
№ 107-VI

РОЗПОРЯДЖЕННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Деякі питання розпорядження об'єктами державної власності

від 24 грудня 2007 р. № 1231-р
Київ

З метою недопущення порушень інтересів держави і суспільства під час відчуження об'єктів державної власності, запобігання зловживанням у цій сфері міністерствам, Фонду державного майна та іншим суб'єктам управління об'єктами державної власності, визначеним Законом України «Про управління об'єктами державної власності», до прийняття

Кабінетом Міністрів України окремого рішення: зупинити:

прийняття рішень про відчуження об'єктів державної власності, в тому числі військового майна та майна державних органів (крім державного майна, яке відчувається відповідно до законодавства про приватизацію), внесення їх до статутного

фонду суб'єктів господарювання, передачу зазначених об'єктів у комунальну власність, вчинення будь-яких інших дій, які можуть призвести до відчуження об'єктів державної власності;

виконання власних рішень із зазначених питань, прийнятих до набрання чинності цим розпорядженням;

надання згоди або дозволу суб'єктам господарювання на відчуження майна, що перебуває в їх господарському віданні або оперативному управлінні;

укладення нових договорів оренди об'єктів державної власності;

не допускати прийняття господарськими товариствами, у статутному фонді яких корпоративні права держави перевищують 50 відсотків, рішень про відчуження належного їм майна, а також стосовно здійснення додаткової емісії акцій;

подати Кабінетові Міністрів України пропозиції щодо удосконалення процедури відчуження об'єктів державної власності з метою забезпечення її прозорості та відкритості.

Прем'єр-міністр України
Ю. ТИМОШЕНКО

РОЗПОРЯДЖЕННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про затвердження переліків господарських товариств, державні пакети акцій (частки) яких підлягають першочерговому продажу, державних підприємств і відкритих акціонерних товариств, що підлягають першочерговій підготовці до продажу в 2008 році

від 16 січня 2008 р. № 81-р
Київ

1. Затвердити:

перелік господарських товариств, державні пакети акцій (частки) яких підлягають першочерговому продажу в 2008 році, згідно з додатком 1;

перелік державних підприємств і відкритих акціонерних товариств, що підлягають першочерговій підготовці до продажу в 2008 році, згідно з додатком 2.

2. У пункті 1 розпорядження Кабінету Міністрів України від 9 серпня 2001 р. № 344 «Деякі питання ВАТ «Укртелеком» слова і цифру «Відповідно до статті 3 Закону України «Про особливості приватизації відкритого акціонерного товариства «Укртелеком» виключити, а цифри «50» замінити цифрами «25».

3. Фонду державного майна забезпечити:

продаж пакетів акцій (часток) господарських товариств із застосуванням відкритості

пропонування ціни за принципом аукціону, погодивши у разі потреби в установленому порядку з Кабінетом Міністрів України проекти уточнених планів розміщення акцій;

підготовку до продажу державних підприємств і відкритих акціонерних товариств;

укладення договорів купівлі-продажу пакетів акцій (часток) господарських товариств, державних підприємств і відкритих акціонерних товариств, включених у додатки 1 і 2 до цього розпорядження, передбачивши зобов'язання покупця щодо інвестування у їх розвиток, надання соціальних гарантій для працівників, дотримання вимог природоохоронного законодавства та інших умов виходячи з індивідуальних особливостей зазначених об'єктів.

Прем'єр-міністр України
Ю. ТИМОШЕНКО

**ПЕРЕЛІК
господарських товариств, державні пакети акцій (частки)
яких підлягають першочерговому продажу в 2008 році**

Код згідно з ЄДРПОУ	Найменування підприємства	Державна частка статутного фонду, запропонована до продажу	Номінальна вартість державної частки статутного фонду, тис. грн.
131564	ВАТ «Прикарпаттяобленерго»	25,02	6 482,63
131587	ВАТ «Львівобленерго»	26,98	13 085,47
131713	ВАТ «Енергопостачальна компанія «Одесаобленерго»	25,01	13 034,3
131819	ВАТ «Полтаваобленерго»	25 плюс одна акція	13 810
206539	ВАТ «Одеський припортовий завод»	99,57	795 083,9
214853	ВАТ «Київський завод реле та автоматики»	58,94	184,83
231314	ВАТ «Київський мотоциклетний завод»*	100 (за винятком частки, що підлягає пільговому продажу)	7 449,98
306650	ВАТ «Тернопільське об'єднання «Текстерно»	25 плюс одна акція	12 177,38
306710	ВАТ «Херсонський бавовняний комбінат»	25 плюс одна акція	8 999,22
5758948	ВАТ «Науково-виробнича фірма «Луганські акумулятори»	50 плюс одна акція	18 774,5
5762269	ВАТ «Турбоатом»	75,22	79 454,78
14307423	ВАТ «Завод «Маяк»*	100 (за винятком частки, що підлягає пільговому продажу)	20 192
14309008	ВАТ «Феодосійська суднобудівна компанія «Море»	100 (за винятком частки, що підлягає пільговому продажу)	112 779,4
14309356	ВАТ «Науково-виробничий комплекс «Київський завод автоматики імені Г. І. Петровського»*	93,07	24 121,04
14309824	ВАТ «Науково-дослідний інститут електромеханічних приладів»	44,44	2 835,4
21560766	ВАТ «Укртелеком»	67,79	3 173 630,88
22815333	ВАТ «Енергопостачальна компанія «Чернігівобленерго»	25 плюс одна акція	7 457,38
23293513	ВАТ «Сумиобленерго» Криворізький гірничо-збагачувальний комбінат окислених руд (незавершене будівництво)	25 плюс одна акція	11 070,34
	Усього...		4 320 623,43

* Продаж разом із земельними ділянками, на яких розташовано об'єкт приватизації.

54

Від першої особи

Глава держави на зустрічі з Головою Верховної Ради України А. Яценюком та Прем'єр-міністром України Ю. Тимошенко висловився щодо першочерго-

вості прийняття нової редакції Закону України «Про Державну програму приватизації»: «Я наполягав, щоб уряд у цьому питанні рухався в законодавчій площині,

– підкреслив В. Ющенко. – Питання приватизації має особливу державну вагу, воно є одним із національних пріоритетів. Підхід усіх гілок влади до привати-

заційного процесу має бути узгодженим та скоординованим».

Газета «Урядовий кур'єр» від 23 січня 2008 р. № 13.

Додаток 2
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 16 січня 2008 р. № 81-р

ПЕРЕЛІК
державних підприємств і відкритих акціонерних товариств, які підлягають
першочерговій підготовці до продажу в 2008 році

Код згідно з ЄДРПОУ	Найменування підприємства	Балансова вартість майна, тис. грн.
203625	Запорізьке державне підприємство «Кремніполімер»	85 756,1
205104	Підприємство «Черкаський державний завод хімічних реактивів»	25 092
5766362	Костянтинівський державний хімічний завод	57 227,8
5792885	Київське державне підприємство «Ізмурд»	31 047
14312789	Державне науково-виробниче підприємство «Електронмаш»	109 226
	Цілісний майновий комплекс Київського підприємства по виробництву бактерійних препаратів «Біофарма»	35 343,9
	Цілісний майновий комплекс державного підприємства «Ізмаїльський судноремонтний завод»	13 353,2
	Усього...	357 046

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 17 жовтня 2007 р. № 1672

Про затвердження Положення про умови укладення (переукладення) договору про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 26 грудня 2007 р. за № 1396/14663

Відповідно до законів України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)», «Про приватизацію державного майна», «Про управління об'єктами державної власності», Порядку відчуження об'єктів державної власності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06.06.07 № 803, та з метою вдосконалення процедури укладення (переукладення) договору про організацію продажу майна, що перебуває у державній власності, посилення контролю за виконанням юридичними особами предмета договору НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Положення про умови укладення (переукладення) договору про організацію продажу майна, що перебуває у державній власності (далі – Положення), що додається.

2. Вважати таким, що втратив чинність, наказ Фонду державного майна України від 27.03.98 № 601 «Про затвердження Положення про умови укладення (переукладення) угоди про продаж майна, що перебуває у державній власності», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 29.04.98 за № 282/2722 (із змінами).

3. Департаменту обліку корпоративних прав держави (А. Сачівко) зареєструвати це Положення у Міністерстві юстиції України в установленому порядку та забезпечити виконання цього наказу під час укладення (переукладення) договорів.

4. Департаменту взаємодії з Верховною Радою України та зв'язків з громадськістю забезпечити надання відповідних матеріалів засо-

бам масової інформації для оприлюднення цього наказу та Положення, затвердженого таким наказом.

5. Підписання договорів покласти на заступника Голови Фонду згідно з розподілом функціональних обов'язків.

6. Угоди про продаж майна, що перебуває в державній власності, укладені Фондом з

юридичними особами до набуття чинності цим наказом, діють до закінчення встановленого в них строку.

7. Контроль за виконанням цього наказу покласти на Першого заступника Голови Фонду Петрова В. М.

Голова Фонду В. СЕМЕНЮК

ЗАРЕЄСТРОВАНО
в Міністерстві юстиції України
26 грудня 2007 р. за № 1396/14663

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Фонду державного майна України
17.10.07 № 1672

ПОЛОЖЕННЯ про умови укладення (переукладення) договору про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності

1. Загальні положення

1.1. Положення визначає процедуру укладення (переукладення) договору між Фондом державного майна України і юридичними особами, які мають право надавати послуги, визначені пунктом 1.2 цього Положення, відповідно до вимог чинного законодавства та установчих документів.

1.2. Як предмет договору про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності (далі – Договір), форма якого наведена в додатку 1, можуть бути визначені послуги, які надаються юридичними особами державним органам приватизації, а також суб'єктам господарювання, суб'єктам управління, на балансі яких перебувають об'єкти державної власності, зокрема:

1.2.1. Організація продажу на аукціоні об'єктів приватизації, в тому числі об'єктів незавершеного будівництва.

1.2.2. Організація продажу майна, що перебуває в державній власності, через біржі, на аукціонах, за конкурсом, відчуження якого можливе з дозволу Фонду державного майна України.

1.3. В установчих документах юридичної особи має бути передбачений вид діяльності, пов'язаний з організацією продажу майна, що перебуває в державній власності.

1.4. Документи, що подаються юридичними особами до Фонду державного майна України, мають бути складені державною мовою.

1.5. Договір чинний на всій території України протягом року з моменту укладення. З ініціативи юридичної особи та в разі дотримання юридичною особою чинного законодавства стосовно предмета Договору він може бути переукладений.

2. Умови укладення (переукладення) Договору, а також його розірвання

2.1. Договір є документом, яким юридичній особі надається право виконання визначених як предмет Договору послуг на території України. Договір є підставою для укладення договорів між юридичними особами та державними органами приватизації, а також суб'єктами господарювання, суб'єктами управління, на балансі яких перебувають об'єкти державної власності, про виконання зазначених у пункті 1.2 послуг.

2.2. Фонд державного майна України веде реєстр юридичних осіб, з якими укладено Договір, і забезпечує його публікацію в «Державному інформаційному бюлетені про приватизацію».

2.3. Договір повинен містити такі реквізити:

2.3.1. Повне найменування юридичної особи.

2.3.2. Місцезнаходження юридичної особи, з якою укладається Договір.

2.3.3. Предмет Договору.

2.3.4. Дату укладення Договору та його номер.

2.3.5. Термін дії Договору.

2.3.6. Підписи заступника Голови Фонду державного майна України та керівника юридичної особи, печатки цих сторін Договору.

2.4. Для укладення Договору юридична особа подає до Фонду державного майна України такі документи:

2.4.1. Заяву за встановленою формою (додаток 2).

2.4.2. Нотаріально засвідчені копії установчих документів.

2.4.3. Поверховий план приміщення, призначеного для проведення аукціонів, біржових торгів, засвідчений орендодавцем або власником приміщення.

2.4.4. Копію договору оренди приміщення на поточний період (або копію свідоцтва про право власності на відповідне приміщення), засвідчену нотаріально (термін дії договору оренди повинен збігатися з терміном дії Договору між Фондом державного майна України і юридичною особою).

2.4.5. Довідку про склад працівників (їх має бути не менше ніж дві особи), що перебувають у трудових відносинах з юридичною особою та безпосередньо надають послуги згідно з пунктом 1.2 цього Положення. Довідка повинна містити такі відомості: прізвище, ім'я та по батькові; освіта; фах; посада; стаж роботи в юридичній особі; відсутність будь-яких обмежень займатися даною діяльністю (в тому числі за рішенням суду).

2.4.6. Нотаріально засвідчені копії документів, що підтверджують наявність вищої освіти, та копії кваліфікаційних сертифікатів фахівців з відчуження об'єктів державної власності та продажу майна в процесі приватизації або свідоцтв про підвищення кваліфікації осіб, перелічених у довідці.

2.5. Працівники, що перебувають у трудових відносинах з юридичною особою та безпосередньо виконують послуги згідно з пунктом 1.2 цього Положення, не можуть виконувати такі роботи у складі іншої юридичної особи. У разі звільнення таких працівників юридична особа зобов'язана в 10-денний термін повідомити про це Фонд державного майна України та в двомісячний термін надати до Фонду інформацію про зміну складу працівників.

2.6. Площа приміщення, призначеного для проведення аукціонів, біржових торгів, повинна становити не менше 50 м².

2.7. У разі необхідності переукладення Договору за тридцять днів до його закінчення юридична особа подає до Фонду державного майна України такі документи:

2.7.1. Заяву за встановленою формою (додаток 2).

2.7.2. Копію Договору за попередній період діяльності юридичної особи.

2.7.3. Копії змін та доповнень до установчих документів (якщо відбулися зміни в термін дії попереднього Договору), засвідчені нотаріально.

2.7.4. Звіт про всі виконані юридичною особою роботи згідно з предметом попереднього Договору за встановленою формою (додаток 3) у паперовому та електронному вигляді.

2.7.5. Поверховий план приміщення, призначеного для проведення аукціонів, біржових торгів, засвідчений орендодавцем або власником приміщення.

2.7.6. Копію договору оренди приміщення на поточний період (або копію свідоцтва про право власності на відповідне приміщення), засвідчену нотаріально (термін дії договору оренди повинен збігатися з терміном дії Договору між Фондом державного майна України і юридичною особою).

2.7.7. Довідку про склад працівників (їх має бути не менше ніж дві особи), що перебувають у трудових відносинах з юридичною особою та безпосередньо надають послуги згідно з пунктом 1.2 цього Положення. Довідка повинна містити такі відомості: прізвище, ім'я та по батькові; освіта; фах; посада; стаж роботи в юридичній особі; відсутність будь-яких обмежень займатися даною діяльністю (в тому числі за рішенням суду).

2.7.8. Нотаріально засвідчені копії документів, що підтверджують наявність вищої освіти, та копії кваліфікаційних сертифікатів фахівців з відчуження об'єктів державної власності та продажу майна в процесі приватизації або свідоцтв про підвищення кваліфікації осіб, перелічених у довідці.

2.8. Юридичні особи несуть відповідальність за достовірність поданих документів.

2.9. Фондом державного майна України визнаються кваліфікаційні сертифікати або свідоцтва про підвищення кваліфікації тих навчальних закладів, з якими укладено договір про співробітництво та узгоджено відповідні навчальні програми.

2.10. Фізичні особи, які отримали кваліфікаційні сертифікати фахівців з відчуження об'єктів державної власності та продажу майна в процесі приватизації, зобов'язані один раз на три роки підвищувати кваліфікацію з питань відчуження об'єктів державної власності та продажу майна в процесі приватизації з отриманням відповідного свідоцтва.

2.11. Свідоцтво про підвищення кваліфікації дає право подальшого здійснення функцій з питань організації відчуження об'єктів державної власності та продажу майна в процесі приватизації.

2.12. Навчальний заклад, який надає освітні послуги з підвищення кваліфікації, у двотижневий термін після проведення кваліфікаційного іспиту подає до Фонду державного майна України інформацію про фахівців, яким були видані кваліфікаційні сертифікати та свідоцтва про підвищення кваліфікації.

2.13. Фонд державного майна України веде реєстр осіб, яким видані кваліфікаційні сертифікати фахівців з відчуження об'єктів державної власності та продажу майна в процесі приватизації та свідоцтва про підвищення кваліфікації.

2.14. Фонд державного майна України в 30-денний термін з моменту одержання необхідних документів приймає рішення про укладення (переукладення) Договору. У разі відмови в укладенні (переукладенні) Договору Фонд державного майна України повідомляє про це юридичну особу письмово, з викладенням обґрунтування відмови.

2.15. В укладенні (переукладенні) Договору може бути відмовлено:

2.15.1. У разі невідповідності поданих документів вимогам чинного законодавства та цього Положення.

2.15.2. У разі наявності у Фонді державного майна України вмотивованої заяви з відповідними підтвердними документами про порушення чинного законодавства стосовно предмета попереднього Договору від державних органів приватизації, а також суб'єктів господарювання, суб'єктів управління, на балансі яких перебувають об'єкти державної власності, та інформації від правоохоронних органів щодо порушення кримінальних справ стосовно працівників юридичної особи.

2.16. Якщо Договір не укладено (не переукладено) у встановлений термін або відмовлено в його укладенні (переукладенні), то дії Фонду державного майна України можуть бути оскаржені юридичною особою в судовому порядку.

2.17. Договір може бути розірваний за письмовою згодою сторін (за умови письмового повідомлення за 30 днів до моменту розірвання). Також Договір може бути розірваний за ініціативою однієї зі сторін у разі невиконання чи неналежного виконання іншою стороною умов Договору.

2.18. Спори, що виникають у процесі виконання Договору, вирішуються в судовому порядку.

*Директор Департаменту обліку
корпоративних прав держави
А. САЧІВКО*

Додаток 1
до Положення про умови укладення (переукладення) договору про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності

ДОГОВІР про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності

«___» _____ 200__ р.

№ _____, м. Київ

Фонд державного майна України в особі _____,
(прізвище, ім'я та по батькові)
що діє на підставі _____, з одного боку, та

(повне найменування юридичної особи,
код за ЄДРПОУ)
в особі _____,
(прізвище, ім'я та по батькові)

(керівника; посада)
що діє на підставі Статуту (далі – юридична особа), з іншого боку, уклали між собою Договір про нижчезазначене.

1. Предмет Договору
Фонд державного майна України надає право, а юридична особа зобов'язується надавати такі послуги:
організація продажу на аукціоні об'єктів приватизації, в тому числі об'єктів незавершеного будівництва;
організація продажу майна, що перебуває в державній власності, через біржі, на аукціонах, за конкурсом, відчуження якого можливе з дозволу Фонду державного майна України.

2. З моменту підписання цього Договору юридична особа має право укладати договори на виконання вищезазначених послуг з відповідними державними органами приватизації, суб'єктами

господарювання, суб'єктами управління, на балансі яких перебувають об'єкти державної власності.

3. Строк дії Договору

Договір набуває чинності з моменту підписання сторонами і діє до «___» _____ 200__ р.

4. Договір може бути розірваний за письмовою згодою сторін (за умови письмового повідомлення за 30 днів до моменту розірвання), а також за ініціативою однієї зі сторін у разі невиконання чи неналежного виконання іншою стороною умов Договору.

5. Місцезнаходження сторін

Фонд державного майна України,
вул. Кутузова, 18/9,
м. Київ, 01133
Від Фонду державного майна України

_____ (прізвище, ім'я та по батькові)

_____ (підпис)

М. П.

Юридична особа

Від юридичної особи

_____ (прізвище, ім'я та по батькові)

_____ (підпис)

М. П.

Додаток 2
до Положення про умови укладення (переукладення) договору про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності

Реєстраційний № _____
«___» _____ 200__ р.
(дата реєстрації)

До Фонду державного майна України

ЗАЯВА

Заявник _____
(повне найменування юридичної особи)

Керівник _____
(прізвище, ім'я та по батькові; посада)

Ідентифікаційний код заявника за ЄДРПОУ _____

Місцезнаходження заявника _____
(поштовий індекс та фактичне місцезнаходження)

_____ (код міста, телефон)

Просимо укласти (переукласти) Договір про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності.

«___» _____ 200__ р.
(дата заповнення заяви)

_____ (підпис керівника)

М. П.

Додаток 3
до Положення про умови укладення (переукладення) договору про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності

ЗВІТ

_____ (повне найменування юридичної особи)

про всі виконані роботи, зазначені в предметі Договору за _____
(період дії Договору)

№ з/п	Продані об'єкти (найменування, місцезнаходження, кількість, у разі продажу об'єкта нерухомості – загальна площа в м ²)	Державний орган приватизації або суб'єкт господарювання, суб'єкт управління, на балансі яких перебував об'єкт державної власності	Дата та місце проведення аукціону, біржових торгів, конкурсу	Початкова ціна, тис. грн.	Ціна продажу, тис. грн.	Розмір комісійної винагороди або відшкодування витрат	
						тис. грн.	%
1	2	3	4	5	6	7	8

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ
НАКАЗ

від 20 грудня 2007 р. № 1996

Про затвердження примірнього договору

Відповідно до пункту 19 Порядку списання об'єктів державної власності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 08.11.07 № 1314, НАКАЗУЮ:

1. Затвердити примірний договір про списання державного майна, що не ввійшло до статутних фондів господарських товариств у

процесі приватизації (корпоратизації), але перебуває на їх балансі, що додається.

2. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду С. Ле-домську.

Голова Фонду В. СЕМЕНЮК

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Фонду державного майна України
20.12.07 № 1996

ПРИМІРНИЙ ДОГОВІР № _____

про списання державного майна, що не ввійшло до статутних фондів господарських товариств у процесі приватизації (корпоратизації), але перебуває на їх балансі

м. _____
(назва міста)

«___» _____ р.
(число, місяць, рік)

_____, далі – Суб'єкт
(назва суб'єкта управління)
управління, в особі _____,
(посада, прізвище та ініціали)
що діє на підставі _____
(назва документа,

_____)
на підставі якого діє Суб'єкт управління)
з одного боку, та _____
(юридична назва
_____)
господарського товариства-балансоутримувача)
далі – Балансоутримувач, в особі _____
(посада,

_____, що діє на підставі
прізвище та ініціали)
Статуту, зареєстрованого _____
(назва установи)

_____ за № _____, з іншого боку,
(число, місяць, рік)

уклали цей Договір відповідно до Порядку списання об'єктів державної власності (далі – Порядок), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 08.11.07 № 1314, про нижченаведене.

1. Мета Договору

1.1. Предметом цього Договору є вилучення Балансоутримувачем з активу державного майна, що не ввійшло до статутного фонду Балансоутримувача у процесі приватизації (корпоратизації), але перебуває на його балансі, та визначене в п. 1.2 цього Договору (далі – Майно), шляхом його списання у спосіб та на умовах, передбачених Порядком та цим Договором.

1.2. Перелік Майна, яке підлягає списанню відповідно до цього Договору (або визначається згідно з додатком, який є невід'ємною частиною Договору):

1. _____
2. _____
3. _____

2. Права та обов'язки сторін

2.1. Суб'єкт управління надає згоду Балансоутримувачу на списання Майна згідно з

2.2. При списанні Майна Балансоутримувач забезпечує дотримання вимог Порядку, цього Договору та інших нормативно-правових актів.

2.3. Балансоутримувач забезпечує за власні кошти проведення незалежної оцінки придатних деталей, вузлів, агрегатів, матеріалів, сировини, вилучених із Майна після його демонтажу та розбирання, а також вторинної сировини відповідно до нормативно-правових актів з оцінки майна та надає Суб'єкту управління звіт про оцінку майна та рецензію до нього.

У разі потреби Суб'єкт управління забезпечує рецензування звіту про оцінку майна рецензентами, які працюють у його штаті.

2.4. За результатами рецензування звіту про оцінку майна Балансоутримувач зобов'язаний оприбуткувати за вартістю, зазначеною у висновку про вартість майна, всі деталі, вузли й агрегати розібраного та демонтованого обладнання, які придатні для ремонту іншого обладнання чи для подальшого використання, а також матеріали та сировину, отримані від розбирання та демонтажу Майна, з відображенням на відповідних рахунках бухгалтерського обліку.

Не придатні для використання вузли, деталі, матеріали та агрегати Балансоутримувач оприбутковує як вторинну сировину за вартістю, зазначеною у висновку про вартість майна.

2.5. Вилучені після демонтажу Майна деталі і вузли, що містять дорогоцінні метали та дорогоцінне каміння, підлягають здачі Балансоутримувачем суб'єктам господарювання, які здійснюють діяльність із збирання та первинної обробки брухту і відходів дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння на підставі ліцензій, отриманих відповідно до вимог Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

Балансоутримувач надає Суб'єкту управління документи, які підтверджують здачу деталей і вузлів, що містять дорогоцінні метали та дорогоцінне каміння.

2.6. Балансоутримувач несе відповідальність за збереження оприбуткованих деталей, вузлів і агрегатів розібраного та демонтованого обладнання, які придатні для ремонту іншого обладнання чи для подальшого використання, а також матеріалів та сировини, отриманих від розбирання та демонтажу Майна.

2.7. Усі деталі, вузли й агрегати розібраного та демонтованого обладнання, які придатні для ремонту іншого обладнання чи для подальшого використання, а також матеріали, сировина, отримані в результаті списання Майна, є державною власністю і можуть використовуватися

відповідно до чинного законодавства на умовах, визначених Суб'єктом управління.

2.8. У разі незабезпечення Балансоутримувачем збереження майна (втрати майна, зазначеного в п. 2.6) Балансоутримувач відшкодовує збитки в порядку, встановленому чинним законодавством.

2.9. Балансоутримувач у місячний термін (за згодою Суб'єкта управління термін може бути продовжено) забезпечує здачу вторинної сировини організаціям, на які покладено збір такої сировини, за вартістю не меншою, ніж вартість, визначена відповідно до п. 2.4 цього Договору.

2.10. Балансоутримувач подає Суб'єкту управління у встановлені Порядком строки звіт про списання Майна (за встановленою формою).

2.11. Балансоутримувач зобов'язаний повідомляти Суб'єкту управління на його вимогу всі відомості про виконання цього Договору.

3. Порядок розрахунків

3.1. Балансоутримувач протягом 10 банківських днів (із дати отримання коштів на свій рахунок) здійснює перерахування (на відповідні рахунки Державного казначейства) грошових коштів, отриманих відповідно до пунктів 2.5, 2.9 цього Договору.

3.2. За несвоєчасне перерахування грошових коштів Балансоутримувач сплачує пеню в розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України (яка діяла у період, за який сплачується пеня) від несплаченої суми, розрахованої за кожний день прострочення платежу.

3.3. Балансоутримувач протягом 5 робочих днів (від дати перерахування) надає Суб'єкту управління документи, які підтверджують перерахування ним коштів відповідно до пунктів 3.1, 3.2 цього Договору.

4. Відповідальність сторін

4.1. За невиконання або неналежне виконання зобов'язань за Договором сторони несуть відповідальність відповідно до чинного законодавства України.

4.2. У разі порушення Балансоутримувачем умов списання Майна відповідно до цього Договору Суб'єкт управління залишає за собою право призупинити проведення списання Майна.

5. Вирішення спорів

5.1. Усі спори, які виникають між сторонами стосовно виконання цього Договору, вирішуються в порядку, передбаченому чинним законодавством України.

6. Прикінцеві положення

6.1. Договір набуває чинності з моменту його підписання сторонами, діє до моменту виконання Балансоутримувачем умов цього Договору та подання Суб'єкту управління звіту про списання Майна (за умови відсутності зауважень до наданого звіту).

6.2. Договір припиняється на загальних підставах припинення договору.

6.3. Усі зміни та доповнення до Договору є його невід'ємною частиною за умови їх належ-

ного оформлення та підписання уповноваженими на те представниками сторін.

6.4. Сторони не несуть відповідальність за невиконання умов цього Договору при виникненні форс-мажорних обставин, а саме: повеннях, землетрусах, пожежах, а також змінах законодавства, на підставі якого було укладено даний Договір.

Строк виконання зобов'язань сторін за цим Договором продовжується на строк дії форс-мажорних обставин.

7. Юридичні адреси, банківські реквізити та підписи сторін

Суб'єкт управління
Керівник суб'єкта управління
ства

Господарське товариство
Керівник господарського товари-

(підпис) (прізвище та ініціали)
М. П.

(підпис) (прізвище та ініціали)
М. П.

*Заступник директора Департаменту –
начальник відділу Н. БЛОЩАНЕВИЧ*

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про вилучення із статутного фонду Державної акціонерної компанії «Україна туристична» пакетів акцій відкритих акціонерних товариств

від 16 січня 2008 р. № 17
Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Фонду державного майна вжити заходів до вилучення в установленому порядку із статутного фонду Державної акціонерної компанії «Україна туристична» пакетів акцій відкритих акціонерних товариств «Готельний комплекс «Братислава-Десна», правонаступником якого є відкрите акціонерне товариство «Готельний комплекс «Братислава», у розмірі 51 відсотка його статутного фонду, «Туристичний комплекс «Пролісок» у розмірі 81,02 відсотка його статутного фонду та «Генеральне агентство по туризму «Інтурс-Київ» у розмірі 93,89 відсотка його статутного фонду.

У зв'язку з цим у додатку 2 до постанови Кабінету Міністрів України від 20 липня 1999 р. № 1290 «Про утворення Державної акціонерної компанії «Україна туристична» (Офіційний

вісник України, 1999 р., № 29, ст. 1487) позиції другу, третю і п'яту виключити.

2. Міністерству культури і туризму разом з Фондом державного майна вжити у разі потреби заходів для внесення відповідних змін до Статуту Державної акціонерної компанії «Україна туристична».

3. Фонду державного майна забезпечити в установленому порядку продаж вилучених згідно з пунктом 1 цієї постанови пакетів акцій відкритих акціонерних товариств «Готельний комплекс «Братислава» і «Туристичний комплекс «Пролісок» разом із земельними ділянками, на яких вони розташовані, за конкурсом з використанням відкритості пропонування ціни за принципом аукціону.

Прем'єр-міністр України Ю. ТИМОШЕНКО

УСЕ ПРО ПРИВАТИЗАЦІЮ – В ОДНОМУ ВИДАННІ ФОНДУ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ!

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА 2008 рік

на офіційне видання ФДМУ –

«Державний інформаційний бюлетень про приватизацію»

з додатком – газетою «Відомості приватизації».

Необхідні дані Ви знайдете в Каталозі видань України на 2008 рік, с. 112, 113.

Індекс	Назва видання	Періодичність	Вартість передплати, грн.			
			1 міс.	3 міс.	6 міс.	12 міс.
22437	Комплект у складі: журналу «Державний інформаційний бюлетень про приватизацію» (укр.). Законодавчі, нормативно-методичні та інформаційні матеріали щодо приватизації, наукові статті для ВАК газети «Відомості приватизації» — додатка до «Державного інформаційного бюлетеня про приватизацію» (укр.). Інформація про проведення процедур приватизації майна	12 разів на рік 1 раз на тиждень	11,23	33,69	67,38	134,76
22438	Комплект у складі: журналу «Государственный информационный бюллетень о приватизации» (рос.). Законодавчі, нормативно-методичні та інформаційні матеріали щодо приватизації, наукові статті для ВАК газети «Відомості приватизації» — додатка до «Державного інформаційного бюлетеня про приватизацію» (укр.). Інформація про проведення процедур приватизації майна	12 разів на рік 1 раз на тиждень	11,23	33,69	67,38	134,76

Телефон редакції (044) 284-50-53, факс 200-33-77

**ВИДАННЯ МОЖНА ПЕРЕДПЛАТИТИ З БУДЬ-ЯКОГО МІСЯЦЯ
В УСІХ ВІДДІЛЕННЯХ ЗВ'ЯЗКУ УКРАЇНИ.**

Крім того, з кур'єрською експрес-доставкою видання Фонду державного майна України можна передплатити:

м. Київ

ТОВ «Фірма «Періодика» тел./факс (044) 278-00-24,
тел. 278-61-65, 279-23-18
alex@periodik.kiev.ua

АТЗТ «САММІТ» тел./факс (044) 254-50-50
www.summit.ua
summit@summit.kiev.ua

ЗАТ «Передплатне Агентство «KSS»
інтернет-передплата: тел./факс (044) 270-62-20,
тел. 272-00-50, 585-80-80
www.kss.kiev.ua

ТОВ «Прес-Центр» тел./факс (044) 536-11-75,
536-11-80

Агентство передплати «Меркурій» тел./факс (044) 248-88-08,
249-98-88
tanya@mercury.kiev.ua

ДП «Фактор-Преса» тел. (044) 285-71-70, 285-70-33
factorpressa@nbi.com.ua

м. Донецьк

ТОВ «НВП «Ідея» тел./факс (062) 381-09-32,
тел. (062) 292-20-22,
304-20-22
info@idea.donetsk.ua

м. Запоріжжя

ТОВ «Прессервіс-Кур'єр» тел. (061) 264-29-92,
264-22-29, 220-07-97,
220-07-93
pressa@express.net.ua

м. Львів

ТОВ «ВГ «Ділова преса» тел./факс (0322) 70-34-68,
тел. 70-54-82
cpr@gc.lviv.ua

ТзОВ «Пресмаксимум» тел./факс (0322) 97-15-15
ira.odyncova@lo.lviv.ua

ТОВ «Ной-Хау»	м. Миколаїв тел. (0512) 47-17-77, 47-25-47 know_od@sp.mk.ua
ТОВ «Ласка»	м. Одеса тел. (048) 711-66-16, (0482) 32-72-87 laska@paco.net
ПП «Пугачова»	тел. (048) 760-17-21, 760-17-81 pugachova@farlep.net
ПП «Експрес-Крим»	м. Севастополь тел./факс (0692) 45-24-24, 45-24-25, 45-24-14
ПП «Бізнес-преса» ПП Попович Т. Л.	м. Тернопіль тел. (0352) 25-18-23
ДП «Фактор-Преса»	м. Харків тел. (057) 717-71-99, 738-29-73 www.faktor.ua supply@pressa.faktor.ua
ПП Ключук Г. Т.	м. Чернівці (03722) 57-03-17, 4-73-83 courier@chv.ukrpac.net

Регіональні представництва ДП «Фактор-Преса»

Бахчисарай	тел. (06554) 4-05-08, моб. (050) 400-00-84
Джанкой	тел. (06564) 3-21-63, моб. (050) 400-00-78
Євпаторія	тел. (06569) 3-24-36, моб. (050) 400-00-89 f_pressa@evp.sf.ukrtel.net
Керч	моб. (050) 400-00-82 faktor-pressa@kerch.com.ua
Мелітополь	тел. (0619) 43-93-55, моб. (050) 400-00-83 pressa@artsv.net
Севастополь	тел. (0692) 45-55-82, моб. (050) 400-00-81 fpsev@optima.com.ua
Сімферополь	тел. (0652) 60-30-47, моб. (050) 400-00-87 factorsimf@sf.ukrtel.net
Феодосія	моб. (050) 400-00-86 fps@feo.net.ua
Харків	тел. (0572) 26-43-33, 26-75-33 office@pressa.faktor.ua supply@pressa.faktor.ua

Регіональні представництва АТЗТ «САММІТ»

ТОВ «САММІТ- Дніпропетровськ»	м. Дніпропетровськ тел. (056) 370-45-12, 370-44-23
ТОВ «САММІТ-Кременчук»	м. Кременчук тел. (0536) 65-69-27 summit@sat.poltava.ua
ДП «САММІТ-Крим»	м. Сімферополь тел. (0652) 51-63-55 dir@summit.crimea.com
АТЗТ «САММІТ-Харків»	м. Харків тел. (057) 714-22-60, 716-22-00 summit@summit.kharkov.ua

Філія ДП «САММІТ-Крим»	м. Ялта тел. (0654) 32-41-35
------------------------	--

Регіональні представництва передплатного агентства «KSS»

Алчевськ	тел. (06442) 2-22-44, 2-92-94
Бердянськ	тел. (06153) 3-77-25
Вінниця	тел. (0432) 57-93-24
Дніпропетровськ	тел. (056) 790-06-53
Донецьк	тел. (062) 345-03-59, 343-58-99
Житомир	тел. (0412) 41-27-95
Запоріжжя	тел. (061) 220-96-00, 213-49-50
Івано-Франківськ	тел. (03422) 2-57-87, 50-15-10
Ізмаїл	тел. (04841) 2-27-87
Іллічівськ	тел. (048) 743-64-44
Київ	тел. (044) 270-62-20
Кіровоград	тел. (0522) 30-11-85
Кременчук	тел. (0536) 79-63-56
Кривий Ріг	тел. (056) 440-07-59
Луцьк	тел. (067) 506-27-80
Львів	тел. (032) 241-91-65, 241-91-66
Маріуполь	тел. (0629) 41-28-43
Мелітополь	тел. (0619) 42-02-95
Миколаїв	тел. (0512) 58-00-99, 46-42-58
Мукачеве	тел. (03131) 5-45-13
Одеса	тел. (048) 777-03-55
Рівне	тел. (0362) 29-08-32, 29-08-37
Севастополь	тел. (0692) 54-90-64
Сімферополь	тел. (0652) 24-85-79, 24-89-74
Суми	тел. (0542) 61-95-50
Тернопіль	тел. (0352) 43-04-27, 23-51-51
Ужгород	тел. (0312) 61-42-35
Харків	тел. (057) 756-68-48, 757-49-91
Херсон	тел. (0552) 26-42-32, 48-81-69
Хмельницький	тел. (0382) 61-18-80, 79-53-64
Черкаси	тел. (0472) 32-08-47, моб. (067) 712-69-99
Чернівці	тел. (0372) 58-40-57
Ялта	тел. (0654) 32-40-08

Регіональні представництва групи компаній «Меркурій»

ТОВ «Фірма «Меркурій»	м. Дніпропетровськ тел. (056) 721-93-93, 778-52-86, 744-74-22
ТОВ «Донбас-Інформ»	м. Донецьк тел. (062) 345-15-92, 345-19-94
Агентство передплати «Меркурій»	м. Кременчук тел. (0536) 70-03-84
ТОВ «Фірма «Меркурій»	м. Новомосковськ тел. (05693) 7-51-91
Агентство передплати «Меркурій»	м. Павлоград тел. (05632) 6-00-93